HALKIN SESİ 148

14 ŞUBAT 1978
400 KURUŞ

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Aydınlık'ı destekleme gecesine 8 bin İstanbullu katıldı

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun

HALK POSTASI

POLATLI

50 bin liralık zarara yol açtılar

FAŞİSTLER ENDÜSTRİ MESLEK LİSESİNİ BOMBALADI

Polatlı'daki MHP'lilerin yayın organı "Bizim Sakarya" gazetesi 26 Ocak tarihli sayısında "Büyük Türk Milleti" başlıklı bir yazı yayınlandı. Aynı yazı Polatlı'da bildiri olarak da dağıtıldı. Yazıda MHP'lilerin, 1977 yılı içinde "Davadan döneni vurun" emrine uygun olarak vurduğu Hasan Erdem'in katilleri olarak iki devrimci gösteriliyordu. Bu yazı ve bildiri faşistlerin Polatlı'da hazırladıkları tertip için kamuoyu yaratmayı amaçlıyordu. Nitekim gelişmeler de bu yönde oldu. 27 Ocak gecesi Polatlı Endüstri Meslek Lisesine çok güçlü iki bomba atıldı ve okulda 50 bin liralık hasar meydana geldi. Endüstri Meslek Lisesi faşistlerin, öğrencileri bölmeyi başaramadıkları okullardan birisiydi. Faşistlerin, bomba atmadaki diğer bir amaçları da 28 Ocak günü Polatlı'da oynanacak olan "Deprem ve Zulüm" isimli tiyatro oyununun oynanmasını engellemekti. Tertipçilerin bombalı saldırısı büyük bir nefretle karşılandı.

Geçen yıl 28 Ocakta öldürülen Hasan Erdem'in katilleri beyaz şevrole bir araba kullanıyorlardı. Endüstri Meslek Lisesine de yine bu arabadan bomba atıldı. Yine bundan bir süre önce bu beyaz şevrole Ankara-da Ticaret Bakanı Teoman Köprülüler'i takip etmiştir.

Polatlı'dan Bir Devrimci

Güdül Halkevi açıldı

Güdül Halkevi 21 Ocak günü 600 kişinin katıldığı bir toplantıyla açıldı. Gece Mustafa Kemal ve bağımsızlık yolunda şehit düşen devrimciler için yapılan saygı duruşu ile başladı. Açış konuşmasını yapan Ramiz Erkan, Halkevinin kuruluş çalışmalarında halkın büyük desteğini gördüklerini anlattı. Birçok gencin inşaatlarda çalışarak halkevinin çeşitli masrafların karşıladığını söyleyerek, bunun halkın tam bağımsızlığa olan özleminin bir sonucu olduğunu belirtti.

Gecede Halk Tiyatrosu adına Erkan Yücel de devrimci tiyatro ve çalışmaları ile ilgili bir konuşma yaptı. Halk tiyatrosu oyuncularının sergilediği "Deprem ve Zulüm" oyunu ilgiyle izlendi.

Gecenin sonunda halkın da katıldığı bir değerlendirme toplantısı yapıldı.

Güdüllü Devrimciler

AĞRI

Şeyh Ahmet kendisiyle evlenmeyi reddeden kıza işkence yapıyor

Doğubeyazıt'ın ağalarından Şeyh Ahmet Salman, 1955'den bu yana koyun ve sığırların İran'a kaçak olarak geçirilmesi işini sürdürür. MC döneminde zulmünü zirvesine çıkardı. Ayrıca yoksul halkın elinden, koyun ve sığırlarını ucuza kapmak için çevre il ve ilçelerde kendisine aracılar kiraladı. Şeyh Ahmet, Türkiye'ye İran'dan getirilen saat, silah, mermi gibi kaçak malları tekeline almış bir zulüm çıbanıdır.

Son seçimlerde Ağrı'dan bağımsız milletvekilliğine adaylığını koyan Şeyh Ahmet, oyları parayla satın almaya çalıştıysa da zulmüne tahammül edemeyen Kürt halkı ona gerekli cevabı verdi. Kendisi 80 yaşında olduğu halde Ağrı'nın Aşkale köyünden 16 yaşındaki bir kızı 200 bin liraya satın aldı. Kızın kendisiyle evlenmeye karşı çıkması üzerine 120 gündür kıza işkence yapmaktadır. Halk başından beri bu olayı nefretle karşıladı. Eğer kız ölürse, bundan Şeyh Ahmet sorumludur.

Kahrolsun ırz düşmanı, kadınları eşya gibi satın alan gericiler.

Ağrılı Devrimciler

ANKARA

240 pantolonu 1200 liraya dikiyoruz

Bizler irili ufaklı işyerlerinde çalışan terzi emekçileriz. Patronların cebini daha fazla doldur-mak için gece gündüz, ağır şartlarda, sağlık ko-şullarından ve iş güvenliğinden yoksun bir şekil-de çalışıyoruz.

Patronlar emeğimizi, alın terimizi sömürerek iş-yerlerini her gün daha çok genişletiyorlar. Bizler ise on yıllık bir çıraklık döneminden sonra, bu-gün bile emeğimizin karşılığını alamamak bir ya-na, her geçen gün daha da yoksullaşmaktayız.

Her birimiz her gün en az 10 pantolon dikiyoruz. Bu haftada 60, ayda 240 pantolon eder. Patron müşteriden pantolon başına en az 50 lira alıyor. Yani bir patronun bir ayda müşterinin sırtından ve işçinin emeğinden kazandığı kâr 12 bin liradır. Bizim elimize geçen bir aylık maaş ise ancak bu paranın onda biri kadardır. Yemek verilmiyor, elbise verilmiyor, ikramiye yok, prim yok. Bu şartlarda nasıl geçinelim?

Tüm çıraklar ve kalfalar olarak AYDINLIK'ın devrimci saflarında birleşerek, emeğimizin karşılığını almak için mücadele edelim.

Bir Grup Emekçi Terzi Adına Zeki Magat

AYDIN

Söke Lisesinde işçiler 10–12 saat çalıştırılıyor

Bizler Söke Lisesi ve pansiyonu müstahdemleri olarak bazı sosyal haklarımızın verilmesini istiyoruz. Devlet memurları kanununda bir memurun günlük sekiz saat çalıştırılması belirtildiği halde, bizler bir iş gününde 10-12 saat çalıştırılmaktayız. Lise Müdürü Muzaffer Gürel hakkında bu hususta daha önce Kaymakamlığa dilekçe verdim, hiç bir şey çıkmadı. Müdür duruma müdahale edeceği yerde, "Bu dilekçeyi yazmakla başına iş açarsın" diye tehdit etti. Kendi faşist ideolojisini paylaşan bazı kişileri, müstahdemlerin ve öğrencilerin peşine takmakta, hakkımızda gizli dosyalar tutmaktadır. Bizler aslında işçi olduğumuz halde memur olarak gösterilmekteyiz.

Çalışmış olduğumuz fazla saat ücretlerinin verilmesini istiyoruz. Sekiz saatlik işgünü uygulanmalı, gizli dosyalar kaldırılmalı, müstahdemler işçi kadrosuna alınmalı ve hiç bir memurun, öğretmenin ve müdürün şahsi işlerinde çalıştırılmamalıdır.

Bir Müstahdem

İSKENDERUN

Muhtar kendisine oy vermeyenlerin elektriğini kesiyor

Arsuz bucağına bağlı Üçgüllük köyü muhtarı Yusuf Balta, kendine oy vermeyenlerin elektriğini hiç bir neden olmaksızın kesmektedir. Tekrar bağlamak için de elektriği kesilen şahıslardan 2 bin liradan 5 bin liraya kadar para istemektedir. Kendi başına elektriğe zam yapmakta, kilovat başına 150 kuruş para almakta, üstelik de "hat bakımı" diye ayda 10 lira toplamaktadır. Bununla yetinmeyerek 10 yıldan beri köy gençlerinin top oynadığı futbol sahasını sürdürüp, buğday ektirmiştir.

Kendisine oy vermeyenlere düşman gözüyle bakarak, köyümüzde ikilik yaratıp köy gençlerini birbirine düşürmek için çaba sarf etmektedir. Böylelikle makamını istismar ederek yolsuzluk ve sömürü yapmaktadır. Hakkında gereken takibatın yapılmasını ilgililerden rica ederiz.

Üçgüllük Köyü Gençleri

VAN

Muradiye Belediye Başkanı bizi attı

11 Aralıkta yapılan belediye seçimlerinde MSP'li aday Selahattin Mehmetağaoğlu başkan seçildi. Hemen ertesi günü emir vererek "burdaki personelin hepsi CHP'li olduğundan yarından itibaren kimse daireye gelmesin" dedi. Biz 18 kişi Kaymakama dilekçe verdik. Kaymakam Türkeşçi olduğundan dilekçeleri Belediye Başkanına vermedi. Sonunda bu 18 kişiden altımızın görevine son verildi. İçişleri Bakanına müracaatta bulunduğumuz halde, hâlâ cevap alamadık.

Muradiye'den Eski Zabıta Memuru A.Yavuzer

ALMANYA

MACERACILAR BREJNEV'İN BORUSUNU ÇALIYORLAR

Ben Badwindsheim'den bir işçiyim. AYDINLIK'ı doğru olarak seçtim ve onun görüşlerini savunuyorum. Bunun sebebine gelince halkla ilişki kuruyor ve halka güveniyor. Bir de var gücüyle iki süper devlete karşı çıkıyor. maceracılar ise, Brejnev'in borusunu çalıyorlar. Bunlar ısırıcı köpeği görmüyorlar. Halk bunların ardından nasıl gitsin? Halkı kandırıyorlar. Halbuki "devrim yapacağız" diye halkı köpeğe ısırttıracaklar. Ben düşünüyorum da bunlar hiç bir mücadele vermediler. Ancak banka soydular, tren soydular.

1977'de Türkiye'ye izne gitmiştim. Babam köylü çocuğudur. Okumuşluğu yazmışlığı da yoktur. O bana anlattı. Köylerine bir Türkeşçi öğretmen gelmiş. Çocuklara ders verecekken bir maceracı otomatik silahla okulu taramış. Kendisi de dağa kaçmış. Öğretmen şikayet edince, jandarmalar geliyor. Köylüye "bu adamı getirin" diyorlar. Adam bulunamayınca da köylünün anasını ağlatıyorlar. Bu arkadaşlar halkın anasını ağlatıyorlar, bir de "biz mücadele veriyoruz" diyorlar. Görüşüme göre bunların hepsi maceracıdır. Şimdi ise bu adamların yüzünden köylü devrimcilere tepki duyuyor.

M.Ali Çoşkun

Komandolar bildirilerini almayanlara saldırdı

2 Şubat günü Hürriyet Meydanında bildiri dağıtan komandolar, bildirilerini almayan herkese saldırdılar. Ben de bir arkadaşımla birlikte olayı izliyordum. Komandolar, bize yaklaşarak, "Komünist misiniz? Alevi misiniz? Öğrenci misiniz?" gibi sorular sordular sonra da sopa ve zincirlerle saldırdılar. Saldırıya uğradığımız yerin hemen yakınında araba, içinde bekleyen polisler olaya seyirci kaldı.

İ.Şentürk

HALKIN SESİ
HAFTALIK SİYASİ DERGİ • Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK • Yazıişleri Müdürü: LEYLA CÜMBÜŞ • YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38/1 Divanyolu İST. • Baskı: DAİLY NEWS • YAZIŞMA ve ABONE: P. K. 1103 Karaköy-İST ABONE YURTİÇİ: Yıllık 200 Altı aylık 100 lira • YURTDIŞI: Yıllık 400, Altı aylık 200 lira • Yayın İlanları: 200 lira

Genel Dağıtım: TÜR-DA, Hamam Sok. No. 4 Cağaloğlu-İST • TÜR-DA. Menekşe sok. No. 16 Kızılay-ANKARA • TÜR-DA, 847 sok. Birlik Han No. 34/9 Konak-İZMİR • TÜR-DA. Cemal Gürsel cad. Zeki İşhanı No. 13 ADANA • EYLEM KİTABEVİ. Suakar Pasajı kat. 3 DİYARBAKIR • YILDIZ KİTABEVİ Eyüboğlu cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP • Yurt dışı Dağıtım: ORİENT VERLAG, Wittelsbacherallee 135 D-6000 FRANKFURT Tel. 49 61 72

Gençliğe zorbalık uygulayanlar yalnız faşistler değil

Dört öğrenciyi ağır şekilde dövdüler. Daha sonra, kayıtlı olarak kaldıkları yurttan silah tehdidiyle attılar. Bu sefer saldırganlar, Ülkü Ocaklılar ya da polis değildi. Öğrencileri yurttan atanlar, "Devrimci Yol" taraftarı olduklarını söyleyen bir grup gençti. İstanbul'da Kadırga Yurdunun bahçesinde devrimci öğrencilere silah çeken bu saldırganların amacı neydi? Onlar, "yurtta istediğimizi barındırırız, istediğimizi atarız"diyorlardı. Bir avuç zorba, öğrenci yurdunda silah zoruyla hakimiyet kurmuştu. Ve bu hakimiyetine dayanarak devrimci gençlere ve öğrenci kitlesine baskı yapmaya çalışıyordu.

Tıpkı Ülkü Ocaklılar gibi

Bu manzara, Türkiye'de birçok öğrenci yurdunda görülmektedir. Bir avuç zorba, bir çete kurdu mu ve silah temin etti mi, hemen öğrenci kitlesini sindirmeye, kendilerine boyun eğmeyenlere saldırılar düzenlemeye yelteniyor. Evet, bu zorbaların büyük bir kısmı Ülkü Ocaklı komandolardır. Fakat ne yazık ki, tıpkı faşistlerin yaptığı türden eylemlerin bir kısmına da sözümona "devrimcilik" adına girişilmektedir.

Öğrenci yurtlarının büyük kısmı faşist işgal altındadır. Fakat diğer bazı yurtlardaki durum da faşist işgalden farklı değildir. Ne olmaktadır? Devrimci gençlere, öğrenci yurdunda kalma hakkı yok mudur? Devrimcileri de bir yana bırakalım, Anadolu'dan gelen herhangi bir üniversite öğrencisi, yurtlarda barınabilmek için şu ya da bu grup zorbaya boyun eğmek zorunda mıdır? Görülüyor ki, gençliğin en temel hakları için verdiği mücadelenin düşmanları sadece faşistler değildir. Okullar, öğrenci yurtları hangi adla ortaya çıkarsa çıksın, bütün bu zorba çetelerinden temizlenmedikçe, gençlik meselesi çözülemeyecektir.

"Kendi arkadaşlarımızı bile atıyoruz" diyorlar

Saldırıya uğrayan gençler Devrimci Gençlik Birliği üyesidir. Saldırının gerekçesi ise şudur: DGB üyeleri okula diğer öğrencilerin arasında gitmişler, "Devrimci Yol" grubu içinde bulunmayıp kitle ile kaynaşmışlardır. Kadırga Yurdundaki zorbalar gençlere şöyle diyorlar: "Ya okula bizim grubumuzla beraber gidersiniz, ya da sizi yurttan atarız. Biz, sözümüzü dinlemeyen kendi arkadaşlarımızı bile atıyoruz." Bu ne biçim mantıktır? Birkaç bin kişi Türkiye'nin başına diktatör mü olacaktır? Böyleleri kazara iktidar olsa, yurdumuz MC dönemindekinden farklı olmaz. Öyle ya, birkaç kafadar ve bir iki tabancayla bunu yapanlar, ellerinde ordu ve devlet bulunursa neyi yapmazlar. "Kendi görüşümden olmayan herkese saldırırım, baskı yaparım. Önemli olan tekkemin çıkarlarıdır." İşte bu, faşist mantıktır. Dünyada emperyalistler, Türkiye'de faşistler bu mantıkla hareket etmektedir. Bu mantığa sahip olanların, isterse kendilerine "devrimci" desinler, uygulayacakları düzen faşizmdir.

Nereye gidiyorsunuz düşünün?

Kadırga Yurdundaki saldırganların sözleri, onların gençliğin öğrenim özgürlüğü can güvenliği mücadelesinin düşmanları olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Onlar tıpkı faşistler gibi, serbestçe okullarına gidebilme hakkını gençlerin elinden almaya çalışıyorlar. Öğrenim özgürlüğüne yönelen silah tehdidi, hem faşistlerden hem de böyle zorbalardan geliyor. Onlar, "Şebekesi olan herkes okula gidebilmeli" siyasetine işte bu yüzden düşmanlık besliyorlar. Çete kurarak, baskı ve zorbalık uygulayarak, okullarda, yurtlarda ağalık kurmuşlardır. Şimdi, "şebekesi olan herkes okuyabilmeli" fikri gençlik içinde destek görünce telaşa düşüyorlar ve saldırganlıkları artıyor.

Kadırga Yurdunda saldırılara alet olan gençler, hatta onların yöneticileri düşünüyorlar mı acaba? Ne olacaktır? Bu yaptıkları neye yarayacaktır? Öğrencilere baskı yaparak, devrimci gençleri yurttan atarak nereye gideceklerdir? Bu gibi tutumlarının sonucu, MC döneminde görüldü. Bu gibi zorba grupların hakim oldukları okullar ve yurtlar, daha da zorba ve üstelik polisin desteğindeki faşist gruplarca bir bir işgal edildi. Öğrencilik diye bir meseleleri olmayan bu gruplar için bu o kadar da önemli değildi. Olan, okula gitmek, yurtta kalmak zorunda bulunan öğrenci kitlesine oldu.

Bugün MC yıkılmıştır. Faşist komandolar zor durumdadır. MC döneminde, komandoların devletin desteğinde yaptıkları saldırganlıklar karşısında, "devrimci" görünümlü zorba grupların yaptıkları o kadar göze batmıyordu. Halk, onların yaptıklarına bir parça müsamaha bile gösteriyordu. Artık durum değişmiştir. Faşist saldırganlardan hesap sorulmasını talep eden halk, bu gibi zorbaların da hizaya gelmelerini istiyor.

Kadırga Yurdundaki saldırganlar devrimci gençlere şöyle demişlerdir: "Gelsin Devrimci Gençlik Birliğiniz sizi kurtarsın, nerede DGB'liler?" Bunlar, gençlik içinde çatışma ve kargaşalık kışkırtmayı amaçladıklarını kendi ağızlarıyla itiraf ediyorlar. Açık kışkırtmalara girişiyorlar. Gazeteler çarşaf çarşaf yazıyor. Kontrgerillanın gençlik içinde kargaşalık körüklemek için çeşitli gruplara ajanlar sızdırdığını bilmeyen kalmamıştır. Kadırga Yurdundaki saldırganların yaptıkları iş, polisin tertiplerinden farklı değildir. Eylem aynı eylemdir, amaç aynı amaçtır. Ama artık, gençliğe zorbalık uygulayan, öğrenim özgürlüğü, can güvenliği mücadelesini baltalayan ve faşist tertiplere alet olanların akıllarını başlarına toplamaları zamanı gelmiştir.

Kadırga Yurdundaki olayın benzerleri sık sık görülmektedir. Halkı bölen, gençliği bölen, devrimcileri bölen, çatışma ve düşmanlık kışkırtan bir dizi eylem: Meydan kavgaları, pusu kurmalar, bombalar vb. Sözümona, "milliyetçilik"adına faşist komandolar tarafından da yapılsa, "devrimci" bir görünüme bürünenler tarafından da yapılsa hepsi aynı amaca hizmet ediyor: Halk güçlerini zayıflatmaya, emperyalistleri ve faşistleri güçlendirmeye.

Böl-yönet tertibine alet olanlar

Halkımızın gözbebeği gençlerin silahlarını birbirlerine çevirmelerinden kim yararlanır? Hele devrimcilerin kavga ve çatışmalara itilmesinden kim çıkar umar. Halk safları içinde bölünme ve kargaşalıktan yararlanmak isteyenlerin en azılı halk düşmanları olduğu açıktır. Mesela MHP, halk arasında "Alevi", "Sünni", "Kürt", "Türk" diye bölünme kışkırtarak güç toplamaya çalışıyor. Ama bazı grupların tutumu da bundan farklı değildir. Bu grupların halkı birleştirmek, kitlelerle birleşmek gibi bir meseleleri yoktur. Bölünmenin devam etmesini, bölünme yaratarak güç toplamayı tek amaç edinmişlerdir. Filanca gruba karşı daha şiddetli mücadele ederek falanca grubun tabanını kazanma, falanca gruba karşı filanca grupla birleşme... Bütün işleri güçleri küçük bir devrimci azınlığı içinde, gruplararası çekişmedir. "Onun tabanı", "bunun tabanı" derken 45 milyonluk halkı akıllarına bile getirmezler. Bölünme devam etmelidir ki, kendileri de ayakta kalabilsin.

İki süper devlet Rusya ve Amerika'ya ve faşist saldırılara karşı bütün halkın birliğinden mi yanasınız, yoksa çeşitli bahanelerle halkın bölünmesini mi istiyorsunuz? Herkes kendisine, bu soruyu sormalıdır. İlericiliğin, yurtseverliğin ölçüsü, bugün budur. Halk içinde düşmanlık körükleyenler, bilerek veya bilmeyerek emperyalistlere, faşistlere alet olmaktadırlar.

Türkiye halkı uyanmaktadır. Yurdumuzun düşmanları bizi artık eskisi gibi yönetemeyeceklerini bilmektedirler. Ellerindeki silah halkı bölmektir. Her zamanki yöntemleri olan böl-yönet siyasetini Türkiye'de vargüçleriyle uygulamaktadırlar. Bu silahı onların elinden almak, emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi, faşizmi birlik silahıyla yere çalmak hepimizin görevidir.

Saldırganları mahkum edelim!

Biz, "Devrimci Yol"taraftarı gençler de dahil bütün gençleri, kışkırtmalara, tertiplere, gençlik içinde kargaşa yaratmaya çalışanlara karşı uyanık olmaya çağırıyoruz.

Sadece gençleri de değil, bütün halkı, bölücülere, halk içinde düşmanlık körükleyenlere karsı mücadeleye çağırıyoruz.

HALKIN SESİ

TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ: "90 BİN EĞİTİM ENSTİTÜSÜ ÖĞRENCİSİNİN OKULLARDAN ATILMASINA KARŞIYIZ"

- "Eğitim Enstitülerinin kapıları okumak isteyen bütün öğrencilere açılmalı, daha önce yapılan haksız ve eşitsiz işlemler düzeltilmelidir"
- "Gençliği birbirine kırdırtan MHP'li yöneticiler görevlerinden alınmalı ve cezalandırılmalıdır"

Türkiye İşçi Köylü Partisi, "Faşizmle Mücadele" adı altında, eğitim enstitüsü öğrencilerinin okullarından atılmalarına karşıdır. 90 bin eğitim enstitüsü öğrencisini faşist olarak damgalamak halkımızın çıkarlarına tamamen zıttır. Böyle bir tutum 10 binlerce eğitim enstitüsü öğrencisini ve yakınlarını Türkeşlerin pençesine atmak demektir. Türkiye İşçi Köylü Partisi, Danıştay kararının dar hukuk anlayışıyla uygulanmasına ve MC iktidarının suçlarının öğrencilere yüklenmesine karşıdır. TİKP, hangi görüşleri taşırsa taşısın bütün öğrencilerin öğrenim haklarını savunmaktadır. Bütün gençliğimiz gibi eğitim enstitülerinin binlerce öğrencisi de, yurdumuzun öz evlatları ve halkımızın kopmaz parçasıdırlar. Hangi görüşte ve hangi derneğe kayıtlı olursa olsun, cebinde öğrenci kimliği olan herkes can korkusu olmadan okuluna serbestçe gidebilmeli ve öğrenim görebilmelidir. Bugün on binlerce öğrenci eğitim enstitülerinin kapılarında bekletilmektedir. Eğitim enstitülerinin kapıları okumak isteyen bütün öğrencilere açılmalı, daha önce yapılan haksız ve eşitsiz işlemler düzeltilmelidir. TİKP, eğitim enstitülerindeki faşist yuvaların dağıtılmasını istemektedir. Gençliği birbirine kırdırtan MHP'li yöneticiler görevlerinden alınmalı ve cezalandırılmalıdır. MC iktidarı tarafından görevinden alınmış yurtsever yönetici ve öğretmenler görevlerine iade edilmelidirler. TİKP gençliğimizin çeşitli adlar altında birbirine düşman kamplara ayrılmasına karşıdır. Gençliğimiz bütünüyle yurtseverdir ve iki süper devlete, ABD ve Rusya'ya karşıdır. Partimiz bütün gençliğin yurtsever birliğini savunmaktadır. Gençliği bölen politikaların karşısındayız. Gençlik içindeki bütün sorunlar serbest tartışma ve ikna yoluyla çözülebilir ve çözülmelidir.

TİKP Genel Merkez
Basın Bürosu

MESS grevcileri işbaşı yaptı...

FABRİKALARDA HO[illegible]

İŞTEN ATILMA KORKUSU VE[illegible]

Grev bitti, işçiler tedirginlik, hoşnutsuzluk ve kimi yerde öfke içinde işbaşı yaptılar. Herkes birbirine şunu soruyor: "Bu kadar zaman direndik. Peki ne aldık?''

İşbaşı yapıldığı gün, sözleşmeyi imzalayan sendikacılardan hiç biri ortada yoktu. Fabrika önlerine biriken işçiler sendikadan bir yetkilinin gelip sözleşmeyi açıklamasını boşuna beklediler. Çoğu yerde, patronlar gelip konuşma yaptılar ve işçiler fabrikalara girdi. Daha sonraki günlerde bir grup işçi, Maden-İş merkezine giderek, yetkililerin sözleşme şartlarını açıklaması için bir toplantı yapmasını istediler. İşçiler şöyle dedi: "Bizi greve sokarken Spor Sergide topladınız. Şimdi niye böyle bir toplantı yapmıyorsunuz?'' Ama revizyonist sendikacıların işçilerin karşısına çıkmaya hiç niyetleri yoktu.

Şimdi en büyük korku, işten atılma korkusu. Patronların ve revizyonist kliğin hazırladığı listelerden birinde bulunma ve işsiz kalma korkusu.

MESS grevlerinden en uzununu sürdüren İzsal'da işbaşı yapıldığı gün, 19 işçinin işine son verilmişti. İki gün önce ise İzsal patronu, 50 den fazla işçiye iki gün içinde çıkışlarını alıp gitmelerini söyledi. Şu anda, bu işçiler çıkışlarını alıyor. Kıdem tazminatlarını ise 6 taksitte alacaklar. Borankay'da şu ana kadar 4 kişi işten atıldı. İşçiler her an yeni çıkış haberleri bekliyorlar. Profilo'da patronun 600 kişilik bir liste hazırlandığından söz ediliyor. bunlar, şu ana kadar haber alabildiğimiz çıkışlar. Önümüzdeki günlerde işten atılma haberlerinin yenileri bekleniyor.

Aşağıda, işbaşı yapıldığı günlerde, muhabirlerimizin çeşitli fabrikalarda yaptıkları röportajlar ve izlenimlerini sunuyoruz.

PROFİLO

■ "600 kişilik atılacaklar listesi hazırlanıyormuş"

2500 işçinin çalıştığı Profilo Fabrikası işbaşı yaptıktan sonra, Profilolu bir grup işçiyle görüştük.

— Nasılsınız arkadaşlar, fabrikada durum nasıl?

— Nasıl olacağız, çalışıyoruz işte. Biraz önce, demirhaneden bir arkadaş yanıma geldi Greve çıktığımız gün, 'En az bir aylık işsizlik sigortası, almadan işbaşı yapmayacağız' diye konuşan sen değilmiydin? dedi. Ne söyleyeceğimi şaşırdım. Adam haklı. Sade işsizlik sigortası olsa bir derece. Hiç bir şey alamadık ki. O zamanlar sendika bol keseden atıyordu. Biz de iyi olacağını umuyorduk. Birbirimizi cesaretlendirmek için öyle konuşmalar yapıyorduk Bir de sonuca bak. Başımız eğik, kuzu kuzu işbaşı yaptık,Pazartesi günü.

— İşbaşı yaptığınız gün, sendikadan gelen oldu mu?

— Geldiler. Hikmet Arslan geldi. Biz hepimiz fabrikanın önünde toplanmıştık. Geldi, 'Kazandık kazandık, şanlı grevimiz, büyük grevimiz' filan gibilerden parlak bir konuşma yaptı. İşçilerin hepsi suskundu. Bir tek kişi bile alkışlamadı.

Bir işçi araya giriyor:

— Bir dakika, Ali Rıza'yı unuttun mu?

İşçiler gülüşüyorlar. Hikmet Arslan konuşmasını bitirince, Ali Rıza adlı bir revizyonist, önce elinde bir buketle Hikmet Arslan'a yaklaşıp, çiceği vermiş, sonra da "Yaşasın Maden-İş" deyip tek başına bağırmaya kalkmış. "Bir kere attı sloganı, sonra kendi sesinden kendisi utandı. Kıpkırmızı kesilip sustu'' diyorlar.

— İşbaşı sabahı, biri, fabrikanın önüne, kilolarca Politika getirmiş. Bedava dağıtmak üzere. Başında, 'Direndik, kazandık' yazan gazetelerden hani. Gazeteler, orada öylece bekledi, durdu. Kimse yanaşıp bakmadı bile. Sonra olduğu gibi alıp götürdüler herhalde.

— İşçiler, alınan saat ücretlerini nasıl karşılıyorlar?

— Patron, daha greve çıkmadan, 7,5-7,5 vermişti. Daha sonra 8'e de razı oldu. Bu ücreti 1977'de veriyordu hem. Bir sene önceki fiyatlarla bugünküleri bir kıyaslasana. Biz o zaman razı olmamıştık. Şimdi benim elime 25 bin lira toplu para geçecek. Bu para arkadaşların çoğunun borcunu karşılamıyor. İşte öğünüp durdukları ücret durumu böyle.

Bir işçi, arkadaşının söylediğinin yanlış anlaşılmasından çekinerek düzeltiyor:

— Senin söylediğinden, keşke greve çıkmasaydık dediğin zannedilir. Mesele bu değil. Biz zaten asıl ücretler için greve çıkmamıştık. Asıl iş güvenliği, kıdem tazminatlarının artırılması idi bizim isteğimiz.

Profilo işçilerinin yıllardan beri en fazla acısını çektikleri, en fazla önem verdikleri konuya gelmiş oluyoruz böylece! İş güvenliği! ..

DGM'den atılanların geri alınması Profilo işçilerinin önemli taleplerinden birisiydi.

— Şimdi durum nedir? Yeni atılmalar bekleniyor mu? Revizyonistler ne yapıyor diye soruyoruz.

İşçiler hep bir ağızdan konuşmaya başlıyorlar:

— 600 kişilik liste dolaşıyormuş.

— Patron dışarda çalşan 60 kişiyi tesbit etmiş, atacakmış diyorlar.

— Temsilci Metin (Bize dönüyor ekliyor, 'kemik yalayıcının biridir. Hikmet Arslan'ın adamı') işbaşı yaptığımızdan beri, iki kişi bir arada görse, hemen yanaşıyor. Ortada dört dönüyor, üç sendikanın bütün adamları seferberlik halinde. Kim nerede ne demiş, öğrenmeye çalışıyorlar.

Bir başka işçi ekliyor:

— Patron da baskılara başladı bile. Elektrik kesintisine uydurmak için yemek saatimizi değiştirmişler. Saat 11'de yemeğe çıkarıyorlar. Çok erken, sonra acıkıyoruz diye itiraz ettik. Temsilci patronla görüşmek istemiş. Jak, görüşecek bir şey yok deyip kestirmiş atmış. Odasına bile almamış. Tabii böyle küstah olacak. Her istediğini kabul ettirdi. Tepemize çıksa şaşmam.

ARÇELİK

■ Sendikacılar nerede?

6 Şubat sabahı, Arçelik işçileri Çayırova'da fabrika önüne geldiler. Öbek öbek birikerek sendikadan bir yetkilinin gelmesini ve anlaşmalar hakkında bilgi vermesini beklediler.

İşçiler, sözleşme hakkında radyodan duydukları dışında kesin bir bilgi edinememişlerdi. Yüzleri asıktı ve bir bekleyiş içindeydiler.

Fabrikanın telleri önünde bekleyen bir grup işçiye çeşitli sorular yönelttik.

—Grevin sonucu hakkında görüşünüz nedir?

—Bence, anlaşmada Maden—İş, işçiler adına büyük haklar elde edemedi.

—Anlaşmaların sonucu hakkında pek bir şey bilmiyoruz. Bize sendikadan bu konuda en ufak bir bilgi vermediler. Sadece gazeteden okuduğumuz kadarıylabilgimiz var.

—Görünüşte yararına gibi gözükmesine rağmen anlaşmalar genel olarak işçilerin zararına sonuçlandı. Çünkü işverenler bir taraftan ücretlere zam yaparken, öbür taraftan mallara da zam yaparak bunu bizden tekrar çıkartıyorlar. Ücretlerin dışında anlaşmaların durumundan pek malumatımız yok. Diğer konulardaki anlaşma maddelerini henüz tam olarak açıklamadılar.

Grev boyunca üzerinde en çok durulan talepleri ve anlaşmada bunların nasıl yer aldığını sorduk. Şunları söylediler:

—Bizim en fazla israr ettiğimiz mesele, kıdem tazminatları meselesiydi Bundan sonra ücretler geliyordu. Eğer kıdem tazminatları artsaydı, bu ücretler normal sayılabilirdi."

—Daha önceki talepler aslında bugün çok yetersiz."

—Grev süresinde çalışmak zorunda kalan işçilerin işveren tarafından tespit edilip attırılmalarını nasıl karşılıyorsunuz?

—Bu şartlar altında işçilerin atılmaması gerekirdi. Sendika bu noktalarda çok alttan aldı.

İşçilerle konuştuğumuz süre, bekleyiş devam etti. Sonunda ne sendikadan ne de patron tarafından bir açıklama yapılmaksızın fabrikanın kapıları ağır ağır açıldı. İşçiler isteksiz adımlarla fabrikaya girmeye başladılar. Hâlâ, anlaşmalar hakkında açıklama yapılmasını isteyen bazı işçilere diğerleri acı acı gülerek, "Açıklama içerde yapılacakmış" diyorlardı.

PARSAN

■ Türkler, sanki MESS patronu

6 Şubat Pazartesi günü, Parsan Fabrikası önündeydik. 8 ay süren MESS grevleri sona ermiş, işçiler işbaşı yapmak üzere fabrika önünde toplanmışlardı. Herkes, işbaşı yapılacağını, grevlerin sona erdiğini biliyordu ama, baştemsilci dahil bir tek işçi bile hangi şartlarda işbaşı yapıldığını bilmiyordu. Bütün işçiler bir Maden-İş yetkilisinin gelip açıklama yapmasını bekliyordu. Gözleri hep yoldaydı. Servis otobüsleri personeli getiriyor, özel arabalarla fabrika müdürü ve diğerleri geliyordu. Sendikacılar gelmedi.

Bekleyen işçiler arasından şöyle sözler duyuluyordu:

"Kemal Daysal, anlaşmayı açıklayınca işçiler bizi omuzlarında taşıyacaklar demiş. Gelsin de nerede taşıyacağımız gösterelim.''

"Kemal Türkler, patronların MESS'te toplanması iyi oldu diyor. Adam sanki MESS patronu.''

"Önce grup sözleşmesine karşıyız diyorlardı. Şimdi de övüyorlar."

Kendileriyle konuştuğumuz işçi arkadaşlar, iş güvenliğinin olmamasından yakınıyor ve şöyle diyorlardı:

"Patron mimlediği işçiyi atabilecekmiş. Eğer öyle bir şey olursa, arkadaşlarımızı yalnız bırakmayacağız.''

Bir ara patron, işçileri fabrikanın önünde topladı ve kısa bir konuşma yaptı. Şöyle diyordu: "Olaylar gerek sizin, gerekse bizim için ders verici olmuştur. Şimdi hizmet yarışı başlıyor. Bu sabah bakım ve temizlik yapılacak. Kimlerin ne zaman çalışacağını yarın açıklayacağız. Şimdi herkes iş başına.. Bir kısım işçiler fabrikaya doğru yöneldiğinde bazıları onları durdurdu.

"Durun bakalım arkadaşlar, durum nedir, anlaşma maddeleri nelerdir, öğrenmeden işe başlamayalım'' Bir diğeri ilave etti: "Bir kişi bile gelip durumu açıklamıyor. Bu ne biçim iştir! Baştemsilci açıklama yapsın.''

Baştemsilci ortaya çıktı. Yaptığı konuşma zaferle neticelenen bir grev konuşması değil, ezik bir konuşmaydı. Şöyle dedi baştemsilci: "Arkadaşlar, durumu biliyorsunuz. Biz baştemsilcileri görüşmelere almadılar. Artık iş sizi aştı dediler. Ben de sizin bildiğiniz kadarını biliyorum. Maden-İş yöneticileri gelsin kendileri anlatsınlar. Şimdi birbirimize daha sıkı bağlanmanın, yeni mücadeleler için birlik olmanın zamanıdır. Mücadele bitmedi. Gerek MESS'e karşı olsun, gerek Maden-İş yöneticilerine karşı olsun birlik olmalıyız."

Bir işçi şunu sordu: "Maden-İş yöneticileri buraya geldiklerinde, onlara şunu soracak mıyız: Söz ve karar tabanın mıdır, tavanın mı?" Baştemsilci, bütün işçilerin katıldığı bu soruyu "Hep birlikte soracağız arkadaşlar" diye cevaplandırdı.

İşçiler "Atılacak mıyım, kalacak mıyım" sorusu kafalarında tezgahlarına yöneldiler. Bakım ve temizlik yapılması gerekiyordu. Bir temizlik daha gerekliydi. Artık işçi sınıfı sendikasının başına çöreklenmiş Mehmet Er-

UTSUZLUK ÖFKE VAR!

türk, Kemal Türkler gibi revizyonist sendika ağalarını da temizlemeliydi. İşte o zaman grev sonunda işten atılır mıyım diye başı önünde eğik değil, zafer kazanmanın sevinciyle dönebilirdi tezgahının başına.

İZSAL

■ *"Bu sözleşme, kendini bilen insan için yenilgidir"*

İzsal Fabrikası iki senedir grevdeydi. İşçiler, dişlerini sıktılar, direndiler. Sonunda grev bitti. Ne iş güvenliği sağlandı, ne kıdem tazminatları yükseldi. Ellerine belki borçlarını karşılamaya bile yetmeyecek bir para verildi.

"Hadi" dedi patron, "İşbaşına. Şimdi daha sıkı çalışın. Üretimi artırın, kayıpları telafi edin. Yaşasın çalışma barışı! Ama aranızdan bazılarını atmak zorundayız. Bunlar grev sırasında çalıştılar, sendikanızın verdiği bin lirayla yetinmediler. Onun için 19 kişiyi atacağım. Hepinize de ders olsun!"

İşçiler, sendikalarının başındaki yetkililere gittiler: Onların cevabı kısaydı: "Biz birşey yapamayız. Başınızın çaresine bakın."

Böylece 19 İzsal işçisi atıldı.

İşbaşı yaptıkları günlerde İzsal işçileriyle konuştuk. Hepsi, "sendika bizi sattı" diyorlar ve devam ediyorlar:

"Toplu sözleşme meselesinde sendika bizi hiç aydınlatmadı. Daha önce arkadaşlar da temsilciler de sendikayı bu konuda yeterince baskı yapmadık. Kabahat biraz da bizim."

"Toplu sözleşmede genel olarak işverenin dediklerinin hepsine bunlar da, evet dedi. Bizi bir sene lüzumsuz yere beklettiler. Şimdi de daha önce reddediyoruz dedikleri şeyleri, işverenin dediklerinin hepsini, aynen kabul ettiler."

Grup sözleşmesi için ne düşündüklerini sorduk. Şöyle cevapladılar:

"Biz grup olarak çıkmadık. Tek başımıza greve çıktık. Ama MESS işçi sınıfının mücadelesini kırmak için grup sözleşmesine soktu. Sendikacılar da grup sözleşmesi konusunda işverenlerin dediklerini aynen kabul ettiler."

"Ya iş güvenliği?"

"Patron şimdi radyatör bölümünü tamamen kapatmak istiyor. Bize iki gün müsade verdi. Sonra bizi toptan atacak."

"Daha önce sendikaya sormuşlar, işveren bizi çalıştırırken tespit ettirip attıracakmış. Ne yapalım?" demişler.

Sendikanın başındakiler, "korkmayın" demiş. "Siz çalışın, onlar yakalasın. İşverenle toplu sözleşmeyi siz değil, biz yapacağız. O işi bize bırakın."

"Şimdi gördük ki" diyorlar, "Kemal Türkler bizim atılmamızın altına bizzat imza atmış.

"Türkler, sonuç zaferdir diyor. Ne diyorsunuz?"

"Bu, kendini bilen insan için yenilgidir. Zafer diye bir şey yoktur şu anda. Biz imzaların atıldığı gün 1. Bölgeye gittik. Bizimle ilgilenmediler bile. Soru sorduk, cevap vermediler. Kafamız iyice bozuldu bunlara... İstifa edip çekip gidelim diyoruz, başka bir yerde iş bulalım. Kurtulalım bu patronlardan da, revizyonistlerden de. Sonra bir düşünüyoruz, hangi fabrikaya gitsek, bir patron çıkacak karşımıza, hangi sendikaya gitsek cins cins sendika ağaları. Ya bunların topunu atacağı başımızdan, ya da sürüneceğiz böyle."

DEMİR DÖKÜM

■ *'Satıldığımızı düşünüyoruz. Başka bir şey düşünmüyoruz"*

İşbaşı yapıldığı gün Demir Döküm'e gittik. Birinci vardiyanın paydos saati yaklaştığında 5 arkadaşlarının geri alınmayacağını öğrenen işçiler fabrikadaki 8 İGD'li elebaşıyı yakalayarak temsilcilik odasına hapsettiler. İşçiler temsilcilik odası önünde toplanmış beklerken yanlarına giderek konuştuk.

İşte bize anlattıkları:

— Atılan arkadaşlarımızı taban istiyor. Fakat birkaç tane besleme ve sendika ağası uşağı, "Bunları istemiyoruz" diyorlar ve patronla işbirliği yapıyorlar.

Bir başka işçi söze karışıyor:

— Atılan 5 işçinin işe alınması için taban namus sözü verdi. M. Ertürk ve birkaç İGD'li bu işçilerin alınmasını istemiyorlar. Bu 5 arkadaş işe alınmazsa, İGD'liler de atılacaktır. Taban buna karar verdi.

— Bizi sattılar. Arkadaşlarımızı almıyorlar. Biz de bunları rehin aldık. Ya arkadaşlarımız alınacak, ya da bunlar da gidecek.

— Sözleşmenin diğer maddeleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

— Satıldığımızı düşünüyorum, başka hiç bir şey düşünmüyorum.

— Satıldık. Sendika ağalarıyla işverenler birlik yaptı, tabandaki işçiyi uyutup sattılar.

— Biz daha önce 54 maddelik bir istek listesi hazırlamıştık. Bunun önemsiz 14 maddesi ancak kabul edildi. Gece servisi bile kaldırılmış. İş güvencesi yok. Kıdem tazminatı dondurulmuş. Atılan arkadaşlarımız alınmadı. Özellikle bunun üzerinde duruyoruz.

— Kıdem tazminatının artırılmamasına ne diyorsunuz?

— Kıdem tazminatının artırılması elbette Maden-İş yöneticilerinin işine gelmezdi. Toplu sözleşmeden sonra dürüst, iyiniyetli insanları attırmak için kolaylık olsun diye kıdem tazminatını artırmadılar. Ben böyle düşünüyorum.

— Bundan sonraki gelişmeler nasıl olabilir?

— İşçi sınıfının zaferi doğrultusunda olacaktır arkadaş. Onlar bugüne kadar ekonomik örgütümüzü kendi doğrultularında kullandılar. Kendi siyasetlerini, ideolojilerini kabul ettirmeye çalıştılar. Bugün artık onların gerçek sıfatları apaçık görülmüştür. İşçi sınıfı onların yüzündeki maskeyi indirmiştir. Bunların Türkiye işçi sınıfına hizmet etmediklerini Rusya'nın uşaklığını yaptıklarını kitle kendisi görebiliyor. İşçi bunların namussuzluklarını biliyor. Taban karşı gelebiliyor, fakat bir yerde de çekimser kalıyor. Neden? Çünkü işçiyi bugüne kadar susturmuşlar, uyutmuşlar, kandırmışlar. Ne zaman bir gelişme olmuşsa arkadaşlarımızı attırmışlar.

—Bundan sonraki başarı işçi sınıfının olacaktır. Biz öyle görüyoruz. O sendika bizim ekonomik örgütümüzdür. O sendikanın çatısını tüm Türkiye işçi sınıfı kanıyla, canıyla, mücadelesiyle çatmıştır. Ona sahip çıkmak tüm devrimci işçilerin görevidir.

İşçilerin anlatacak daha çok şeyleri var. Revizyonistlere karşı hınç dolular.

Demir Döküm işçileri bugüne kadar birçok mücadeledeki kararlı tutumlarıyla tüm işçi sınıfına örnek teşkil ettiler. Bugün de revizyonist zinciri kırmak için aynı kararlılığı gösteriyorlar.

Revizyonistlerin işçi kıyımı

Demir Döküm'den 20 işçi atıldı

MESS sözleşmesine tepki gösteren Türk Demir Döküm işçilerinden 20'si, işbaşı yaptıktan bir gün sonra revizyonist Maden-İş yöneticileri tarafından 13. maddeden fabrikadan attırıldı.

Demir Döküm işçileri MESS grevinin başında 54 maddelik bir talepler listesi tespit etmişlerdi. Bu listenin en başına da, 1 Mayıs mitinginden sonra revizyonistlerin Demir Döküm'den attırdığı 5 işçinin işe geri alınması talebini koşmuşlardı. Yapılan sözleşmeyle, işçilerin taleplerinin büyük bir kısmı gerçekleşmedi. Bunun üzerine işçiler, işbaşı yapmadan bir gün önce 14. Bölgede toplanarak, özellikle atılan 5 işçinin işe alınması için mücadele kararı aldılar.

İşbaşı yapıldığı gün, sabah erken saatlerden itibaren işçiler fabrikada toplanmaya başladılar. Fabrikaya gelen revizyonist temsilci Yaşar Soyka ve birkaç İGD'li, işçilere "Atılan 5 işçi işe alınmayacak. Bu konuyu üstelemeyin. Sonra siz de suç ortağı olursunuz" diye tehditler savurdu. Revizyonistlerin bu tutumuna işçiler tepki gösterdi. Öğleden sonra birinci vardiyanın paydos saati yaklaştığında işçiler fabrikadaki 6 İGD'li elebaşıyı yakalayarak fabrikadan attılar.

Atılan İGD'liler o akşam patronları Maden-İş Genel Sekreteri Mehmet Ertürk'le görüştüler. Aynı gece, bellerinde M.Ertürk'ten temin ettikleri silahlarla fabrikaya gelen İGD'liler, Demir Döküm patronuna, fabrikadan atılmasını istedikleri işçilerin bir listesini verdiler. Diğer yandan da fabrikaya polis çağırtarak güvenlik tedbiri aldılar.

Sabah fabrikaya gelen işçiler kapıda fotoğraflı bir işten atılanlar listesiyle karşılaştılar. 19 işçinin adı yazılıydı listede. Polis kapıdan rasgele topladığı işçileri karakola götürdü. İfadelerini aldı, baskı yaptı.

Ertesi gün fabrikadan bir işçi daha atıldı. Böylece önceden atılan 5 işçiyle birlikte, atılan işçilerin toplamı 25'i buldu.

Aynı gün fabrikanın umum müdürü, bütün postabaşıları, ustabaşıları, temsilcileri toplayarak bir konuşma yaptı. Konuşmasında "Maden-İş'le anlaştıklarını, işyerinde huzursuzluk çıkaranlara müsade etmeyeceklerini" söyledi.

Fabrika içinde işçiler üzerindeki baskılar artmış bulunuyor. İki işçinin bir araya gelip konuşması bile engellenmeye çalışılıyor. İGD'li revizyonistler ise patronun ve polislerin koltuğu altında fabrikaya gelip gidiyorlar.

Maden-İş yöneticileri, önder işçileri fabrikalardan attırarak muhalefeti yok edemezler. Taşı ne kadar yükseğe kaldırırlarsa o kadar şiddetle ayaklarına düşecektir.

DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİ İŞBAŞI YAPTIKLARI GÜN
Revizyonistler lokavt boyunca açlığa mahkum ettiler, şimdi de işten attırıyorlar.

MESS'in en kararlı savunucusu

Maden-İş'in başındaki Türkler - Ertürk Çetesi, MESS işçilerini sattıktan sonra, Şimdilerde MESS'in en kararlı savunucuları olarak ortalıkta dolaşıyorlar. Halbuki, daha düne kadar adamların dilinden şu slogan düşmüyordu: "DGM'yi ezdik, sıra MESS'te"

Geçen gün, Kemal Türkler yaptığı bir basın toplantısında şunları söyledi: "Başlangıçta bazı işyerlerinin MESS'ten ayrılmalarını önleyemedik. Daha sonra bu istekte bulunanlara MESS'ten ayrılmamalarını söyledik. MESS'le toplu sözleşmelerin topluca yapılmasını istedik."

Aslında Türkler-Ertürk takımının başından beri MESS'i ezmek gibi bir niyetleri yoktu. Onların amacı "MESS'i ezeceğiz" gibi sahtekarca sloganlarla grevin temel taleplerini unutturmak, hedef şaşırtmaktı. Kemal Türkler'in son basın toplantısıyla beraber bu sahtekarlık daha iyi açığa çıktı.

MESS eğer bu sene "MESS prensiplerinin kabulü için kararlılıkla mücadele eden" patronlara ödül dağıtırsa, listenin başında rakipsiz bir aday var:
Kemal Türkler!

Gazetenin deneme yayınlarının fotokopileri çekiliyor ve bu örnekler gazetede çalışanlarca eleştirilerek, değerlendiriliyor

CENAP NUHRAT

Deneme yayınına başladık

— Alo buyrun, burası AYDINLIK.
— Ankara arıyor, ayrılmayın.
— Selam Servet, ben Soner. Haberlerim var.
— Dinliyorum.
- Senatoda bütçe görüşmeleri sürüyor. Metin Toker'in konuşması var elimizde, tam metin. Önemli bölümlerini okuyorum.
— Tamam, alıyorum.

Gazetemiz deneme yayınlarına başladı. Artık her gün düzenli gazete çıkarıyoruz. Ancak henüz baskı aşamasına geçmedik. Kısa bir süre sonra baskılı deneme yayınlarına geçilecek. Ondan sonra da AYDINLIK, halkımıza ulaşmaya hazır hale gelecek. Şimdi bütün çabalar, siyasetiyle, sayfa düzeniyle, kısaca içeriği ve biçimiyle güzel bir gazete çıkarmaya yönelmiş durumda. Büyük yarış başladı artık. Bütün arkadaşlar zamana karşı mücadele ediyorlar.

"Biraz önce çeşitli yerlerdeki bürolarımız, günlük programlarını geçtiler. Biz de gazetenin çalışmasıyla ilgili olarak onlardan taleplerde bulunduk. Merkezden bir muhabir arkadaşı, Bölge Çalışma Müdürlüğünde işsizlik konusunda yapılan basın toplantısına gönderdik."

"Teleksimiz henüz bağlanmadığı için ajans haberlerini her saat başı bir arkadaş göndererek alıyoruz. Bildiğiniz gibi, üç ajansa abone olduk. Ancak hedefimiz, yurt çapındaki haber alma bürolarımızı güçlendirerek daha zengin bir istihbarat ağı oluşturmaktır."

Bu sırada tütün piyasasının açılması ile ilgili bir haber geliyor. Haberle birlikte biz de gazete içinde dolaşmaya başlıyoruz: ilkönce birinci sayfanın redaktörlerine gidiyor haber bir bant içinde. Redaktörler bantı çözüyorlar ve haber haline getiriyorlar. Bu haber, yazı kuruluna gidiyor ve son olarak gözden geçiriliyor; fotoğrafı hazırlanıyor ve sayfa sekreterine veriliyor. Sayfa sekreteri de mizanpajı çizerek yazıyı dizgiye veriyor. Yazı dizildikten sonra pikaj-montaj bölümünde, sayfada daha önce belirlenmiş yerine yapıştırılıyor.

Bir günde üç değişik gazete çıkıyor.

Sabahın erken saatlerinden 13.00'e kadar gelen haberlerle önce, Adana baskısı hazırlanıyor. Ankara - İzmir baskıları için haber kesme saati 16.00. İstanbul için bu süre gece 22.30'a kadar uzuyor.

Gazetenin çeşitli bölümlerindeki arkadaşlar sabah 8.30'dan gece 01.00'e kadar nöbetleşerek sürekli çalışıyorlar.

Sabah 9.00. İşçi-sendika sayfası. Merkez muhabirler ilk günlük toplantılarını yapıyorlar:

— Gazetelerde ne var arkadaşlar?
— Ajansları da hemen incelemek gerekiyor.
— 'Yeşilliği Yaratanlar' bugün de sürecek.
— Bugün esas ağırlığı yine MESS grevlerinin ertesinde işçilerin içinde bulunduğu durumu yansıtmaya vereceğiz.
— Alibeyköy aradığında söyleyelim. Demir Döküm'ü bugün de izlesin.
— Tamam arkadaşlar. Şimdi günün programını yapalım."

Günün daha ilerlemiş bir saatinde işçi sayfasını hazırlayan arkadaşlardan birini, pikajda hazırlanan sayfaları incelerken buluyoruz:

"Demir Döküm'den atılan işçi arkadaşlar DİSK Genel Merkezine gittiler. Onun haberini koyduk. son sözleşmenin yarattığı tepkileri topladık. Çitos-İş Genel Başkanının demecini verdik, yine bu sözleşme ile ilgili. MESS sözleşmelerinin imzalanmasının ardından işçilerin duygu ve düşüncelerini yansıtmaya çalışıyoruz. Sayfamızı şu anda verdik, mizanpajı yapıldı. Sayfanın düzenlenmesi sırasında kendi düşüncelerimizi de belirterek arkadaşlara yardımcı olmaya çalışıyoruz."

Bir hafta içinde 522 bin lira toplandı

Geçen hafta içinde Kampanyamıza 522 181 lira bağış geldi. Bağışların illere göre dağılımı şöyle: Ankara: 109 800, İstanbul: 74 181, Antep-Maraş:63 725, İzmir: 39 350, Tunceli: 17 000, Pülümür (Tunceli): 5 000, Düzce (Bolu): 11 000, Malatya: 10 182, Aydın: 10 000, Söke (Aydın): 1 700, Diyarbakır: 9 380, Kocaeli:16 000, Adana: 9 225, Ceyhan (Adana): 1 340, Kadirli (Adana): 3 460, Trabzon: 7 880, Elazığ: 7 500, Eskişehir:6 000, Gölköy (Ordu): 5 000, Ünye (Ordu): 520, Varto (Muş): 4 290, Oğlakçı köyü (Varto): 1 011, Bursa:4 500, Konya:3 400, Karaman (Konya): 1 500, Gölbaşı (Adıyaman) : 1 075, İçel: 1 000, Tarsus (İçel): 1 750, Silifke (İçel): 2 000, Rize: 930, Milas (Muğla): 600, Ortaca (Muğla): 400, Biga (Çanakkale): 400, Divriği (Sivas): 285, Ağrı: 200, Samsun 4 290, Terme (Samsun): 130, yurt dışı: 83 177. Niğde 840, Suudi Arabistan 2 200

Böylece Kampanyamız 6 milyon 377 bin 637 liraya ulaştı. Bu bağışların illere göre dağılımı ise şöyle:

İstanbul	1 511 758	Erzincan	17 500
Ankara	1 190 356	Balıkesir	15 885
İzmir-Manisa	627 530	Samsun	15 086
Antep-Maraş	324 007	Edirne	14 500
Tunceli	146 650	Eskişehir	12 750
Adana	137 740	Kars	9 000
(Ceyhan: 31.040, Kadirli:	9 410)	Varto (Muş)	7 086
Bolu	98 317	Çorum	6 285
(Düzce:	80.415)	İnebolu (Kastamonu)	5 000
Trabzon	85 195	Yozgat	4 840
İçel	73 015	Afyon	4 250
(Tarsus: 33.000, Silifke:	18 765)	Rize	3 230
Bursa	67 200	Bilecik	2 400
Diyarbakır	62 000	Tokat	2 310
Aydın-Muğla	58 555	Bingöl	2 000
Elazığ	56 500	Gazioğlu Köyü (Tekirdağ)	1 995
Antalya	56 345	Niğde	2 590
Malatya	56 227	Çankırı	1 735
Zonguldak	41 560	Burdur	1 710
Konya	36 875	Uşak	1 545
(Karaman: 6.425, , Cihanbeyli	2 500)	Giresun	1 505
Kocaeli	35 649	Mardin	1 200
(Kandıra: . 11 055, Alemdar	1 400)	Gölbaşı (Adıyaman)	1 075
Isparta	32 810	Amasya	1 040
Hatay	32 005	Ağrı	800
Kayseri	28 500	Van	360
Ordu	24 865	Kırklareli	250
Denizli	21 745	Adapazarı	200
Çanakkale	19 058	Kütahya	100
(Biga: ... 18 525, Bayramiç	533)	Yurt dışı	512 160
Sıvas	18 925	Bağışlanan eşya satışından	886 903
		Genel toplam	6 380 677

AYDINLIK'a gelen ziyaretçiler, deneme yayınlarının fotokopilerini inceliyorlar.

AYDI...
8 bin ...

Binler "Ne Amerika Ne Rusya" diye haykırdı

Binle... yurt... gece... büyük... coşkunlu... izle...

Gecenin onur konukları arasında TİKP Başkanı Doğu Perinçek, Gün Zileli ve Halim Spatar da vardı

LIK'ı destekleme gecesine
tanbullu katıldı

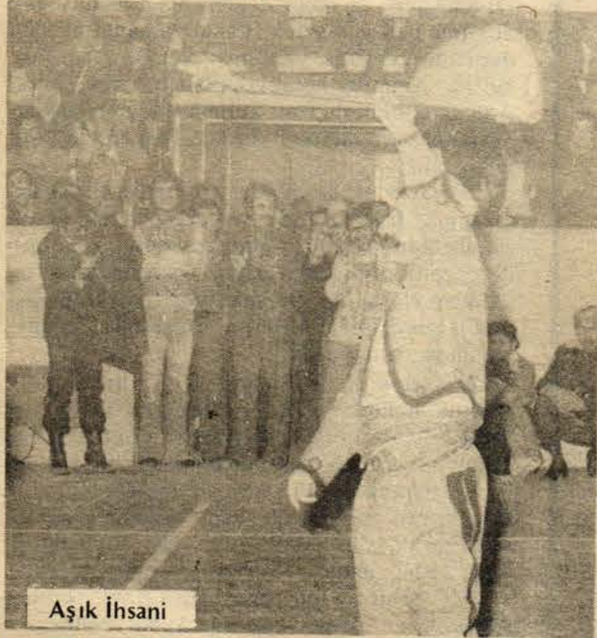
TİKP Başkanı Doğu Perinçek

ubat Cuma akşamı... Spor Sergi Sarayı
m tıklım... AYDINLIK'ı destekleme gecesine
an İstanbulluiar koridorlara taşıyor.
yköy'den, Kartal'dan, Topkapı'dan,
liyeköy'den, Bakırköy'den, Üsküdar ve
birçok semtten otobüslere, minibüslere
an işçiler, kadınlar, çocuklar, yaşlılar,
er, öğrenciler, memur ve öğretmenler neşe
e geceye koşuyorlar.
nin açılışını yapan Erkan Yücel konukları
lıyor: "Geceniz aydınlık olsun!
eldiniz. Şimdi sizlere gecemizin onur
klarını tanıtıyorum.
kiye İşçi Köylü Partisi Başkanı Doğu
çek" demeye kalmadı,salonu inleten bir
alkış tufanı koptu. Binler onur konuklarımızı coşkunca alkışlıyordu."TİKP Merkez Komitesi üyesi Gün Zileli, TİKP Parti Meclisi üyesi Halim Şpatar... Bütün salon ayağa kalkmış TİKP yöneticileriyle selamlaşıyordu. Sekiz bin yürek tek bir sesle haykırıyor:
"YAŞASIN TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ"
Cem Karaca ve Edirdehan 1 Mayıs Marşıyla bütün salonu coşturdu. Cem Karaca konuklara şöyle seslendi: "Bu çok anlamlı ve katılmaktan dolayı bizi alabildiğine onurlandıran geceye, yani günlük gazete AYDINLIK'la dayanışma gecesine hepiniz hoşgeldiniz... Bugün burayı binleri aydınlatan AYDINLIK'ımız, yakında tüm Türkiyemizi aydınlatacak. Bunun inancı içindeyiz."

Gecede Aşık İhsani ve Sinem Bacı devrimci türküler söylediler. AYDINLIK Korosu ve AYDINLIK Dörtlüsünün sunduğu devrimci marş ve türküler çok beğenildi. AYDINLIK Korosunun söylediği İkinci Dünya Savaşlarıyla ilgili, Enver Gökçe'nin yazdığı, Sarper Özsan'ın bestelediği "Bir mermi de benden aslanım, bir mermi de benden" marşı, özellikle alkışlandı. Devrimci Gençlik Birliği'nin Erzurum ve Van oyunları folklor ekipleri seyircilerin büyük ilgisini gördü.
Gecede yazar Osman Şahin bir konuşma yaptı, Erkan Yücel de küçük bir oyun oynadı.
AYDINLIK gazetesi sahibi Ferit İlsever toplantıda yaptığı konuşmada gazetemize halkın gösterdiği derin güven ve desteğe teşekkür etti.
Analar, kucağı çocuklu gelinler, işçiler, memurlar büyük bir şevkle bağışta bulunuyordu. Gece biterken salon,binlerce İstanbullunun "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye", "Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun" sesleriyle inliyordu.

DGB Folklor Ekibi

Aşık İhsani

Cem Karaca

adaşların hemen hepsi paltolarıyla
orlar. Konuşurken nefeslerinin
birbirine karışıyor. Bugünlerde ya-
, kalorifer yanmıyor. Tam o sırada
ni sayfasından bir arkadaşla
yoruz. "Temel araştırma konuları-
biri enerji sorunu" diyor.
haberler sayfası bugün Vietnam'ın
çya'ya saldırısını ele almış. Sayfada
Somali Başkanı Siad Barre'nin Rus-
müdahalesini kınayan demeci ve
e ile Norveç ilişkilerini ele alan ay-
bir yazı yer alıyor. Bu sırada yaban-
oları dinleyen arkadaşı görüyoruz.
a pilotlarınki gibi bir kulaklık var.
bize kulaklığı. Takıyoruz başımıza
ve radyonun başına geçıyoruz:
"Burası Londra. Grinviç saat ayarıyla saat 17. Şimdi dünya haberlerinden başlıklar..."
"Her gün belirli saatlerde çeşitli radyoları dinliyoruz. Dinlediğimiz belli başlı radyolar şunlar: BBC'nin Türkçe ve İngilizce yayınları, Pekin Radyosu, Moskova Radyosu, Bizim Radyo, TKP'nin Sesi."

VE KARİKATÜRCÜLERİMİZ

Karikatürist arkadaşlarımız Erhan Yalvaç ve Köksal Çiftçi çalışmalarını şöyle anlattılar: "Şu anda pazar günü çıkacak sayfayı hazırlıyoruz. Başlığını "Pazar Ola" diye düşünüyoruz. Bu sayfada geçmişten, Cemal Nadirlerden, Ramizlerden ve bugünden karikatürler yer alacak. Mizah öyküleri ve taşlamalar da yayınlayacağız. Genç arkadaşların, okuyucuların eserlerine yer vereceğiz."

Spor Servisindeki arkadaşımız Cüneyt Akalın, güzel bir haber veriyor bize:
"Türkiye kros birinciliklerinde Ağrılı gençler başarılı oldu. Unutmayın biz kitle sporu diyoruz. Böyle bir anlayışı yerleştirmek için mücadele edeceğiz sayfamızda."

Okuyucularımıza güzel bir haber de biz verelim. AYDINLIK artık yayına hazır hale geliyor. Çok yakında halkımıza ulaşacak.

Günlük AYDINLIK için bağış adresimiz:

Leyla Yurdakul
İş Bankası
Cağaloğlu Şubesi
Hesap No: 6137 Y
İSTANBUL

H.Birliği'nin iftirası ve gerçek

H. Birliği dergisinin 25. sayısında yayınlanan bir yazıda proletarya hareketi "komploculukla" suçlandı. H. Birliği'nin iddiasına göre, proleter devrimciler 12 Mart'tan sonra İ. Kaypakkaya'yı tuzağa düşürerek öldürmeye kalkmışlar.

Proleter devrimcilerin şimdiye kadar komploculukla mücadele ettiği ve daima ideolojik mücadeleden yana olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Proletarya hareketinin tarihi, aynı zamanda revizyonistlerin ve maceracıların komplolarına karşı mücadele tarihidir. Bu bakımdan tasfiyecilerin karalama çabaları boşunadır. Dergimiz, H. Birliği'nin ortaya attığı iddiayı araştırdı. Yanda gerçek durumu okuyucularımıza sunuyoruz. Aşağıda ise, komploculuğun ne demek olduğunu gösteren bir yazıyı yayınlıyoruz.

Okuyucularımız, özellikle H. Birliği saflarında yer alan devrimciler bu yazıyı ibretle okumalıdırlar. Tasfiyecileri kimlerin yönettiği herkes tarafından görülmelidir.

H. Birliği'nde yayınlanan ve TİİKP Davasında okunan belge, bir devrimcinin tasfiyeci şeflerin ihanetine duyduğu tepkiyi dile getirmektedir. Proletarya hareketi hiç bir zaman böyle bir şey düşünemez. H. Birliği'nin yazdığı gibi bir olay kesinlikle yoktur.

İ. Kaypakkaya ve kafadarı, Söke'nin Beşparmak Dağlarına H. Birliği'nde yazılı olduğu gibi iple bağlanarak ve zorla getirilmemişler, tam tersine devrimci köylüler tarafından güvenlikleri sağlanarak ve kendi rızalarıyla gitmişlerdir. Aslında bu bile, tasfiyecilerin hiç bir komployla karşılaşmayacaklarından ne kadar emin olduklarını göstermektedir.

Tasfiyeci şefler, H. Birliği'nin iddiasının tam tersine proleter devrimcilerden en iyi muameleyi görmüşlerdir. Onların bütün ihtiyaçları karşılanmıştır. İ. Kaypakkaya ve kafadarı, paralarının olmadığını söyledikleri için Ankara'dan Söke'ye giderlerken ve Söke'den dönüşlerinde kendilerine para verilmiş, dönüşleri de gidişleri gibi yine devrimci köylülerin güvenliği altında olmuştur. Bunların beş parasız yola çıkmalarının sebebi de, proleter devrimcilere duydukları güvendir.

Proleter devrimciler komplo düzenlemek bir yana, en ağır suçları işlemiş olan bunlara dahi son ana kadar ikna yöntemini uyguladılar. Tasfiyeci şefler Beşparmak'ta bulundukları süre içinde bir daha eleştirildiler. Hatta bunlardan bir tanesi hareketten ayrılmayacağını söylemiş, fakat daha sonra kafadarının aklına uyarak, kararından geri dönmüştür.

İşte gerçek budur. Proleter devrimci hareket, komploculuğu her zaman mahkum etmiş ve daima açık ideolojik mücadele yolunu seçmiştir. Hareketimiz bu tutumuyla her türlü oportünist akımın sırtını yere getirdi. Bugün tasfiyeciliğin ipliğini pazara çıkaran da, proleter devrimcilerin bu ilkelere bağlı tutumudur. Proleter devrimcilerin tarihinde, fikir ayrılığından dolayı sandık cinayetleri işlemek veya arkadaşlarına karanlık köşelerde pusular kurmak gibi yöntemler yoktur. Bunlar sadece karşı-devrimcilerin yöntemleridir.

MİT'İN TERTİPLEDİĞİ "SANDIK CİNAYETİ" ve GARBİS ALTINOĞLU

Gerçek komplocu H.Birliği'nin şefidir

1972 yılı sonlarında kamuoyunu çok meşgul eden ve Faik Türün gibi Sıkıyönetim paşalarının devrimcileri karalamak için uzun müddet kullandıkları bir olay meydana geldi: Sandık cinayeti Adil Ovalıoğlu adlı bir genç öldürülmüş ve cesedi denize atılmak üzere bir sandığa konmuştu. Bazı gençler bu sandığı taşırlarken yakalandılar. Soruşturmalardan sonra "Sandık Cinayeti Davası" diye bilinen dava açıldı.

Olay, zaman içinde kısmen aydınlandı. Öldürülen Adil Ovalıoğlu katil Zeynel Aydındağ ve cinayeti daha önceden tasarlayan Garbis Altınoğlu, proleter devrimci hareketten kovulan Birinci Tasfiyeciler hizbine mensuptular. Adil Ovalıoğlu, bu hizbin yöneticilerinden biriydi. Bunlar ayrıldıktan çok kısa bir zaman sonra küçük tekkelerinin koltuklarını paylaşma kavgasına düştüler. Garbis Altınoğlu ve tekkenin diğer yöneticileri Adil Ovalıoğlu'nu öldürmeye karar verdiler.. Ancak bu işi kendileri yapmayacaklar peşlerinden sürükledikleri gençlere yaptıracaklardı. Garbis Altınoğlu bu cinayetle ilgili planını gençlere açıklarken, "Mafya gibi çalışmalıyız. Ovalıoğlu'nu Mafya tarzında öldürmeliyiz" diyordu. "Karşı-devrimci", "hain" ilan edilen Adil Ovalıoğlu'nun öldürülmesi fikri, tasfiyeciliğe kapılmış unsurlar tarafından gayet normal karşılandı.

H.Birliği proletarya hareketine "komplocu" diye çamur atmadan önce, şefleri Garbis Altınoğlu'nun mahkemedeki savunmasını okumalıdır. Bu savunma gerçekten de Mafia ile tasfiyeciler arasında hiç bir fark olmadığını göstermektedir.

MİT'LE İŞBİRLİĞİ HALİNDE YAPILAN KOMPLO

Proleter devrimciler tasfiyecilerin karanlık faaliyetlerine daima dikkat çekti ve devrimcileri uyardı. AYDINLIK dergisi sekiz ay önce bunlar hakkında şöyle yazıyordu:

"Bunlar dışında MİT'in kasasında biri halka açıklanan, biri gizlenen çift ifadesi bulunan ve MİT'le çeşitli sözleşmeler yapmış olanlar vardır ki, bunlar halen faaliyet halindedirler. Bunların kanıtlarını tespit ederek açıklayacağız." (AYDINLIK, Haziran 1977)

Evet, gerçekten de Garbis Altınoğlu'nun iki ifadesi vardır. Bu şahıs MİT'le pazarlığa oturmuş ve MİT'e verdiği ilk ifade kasaya kilitlenmiştir. Polis, Garbis Altınoğlu'yla birlikte cinayeti planlayan karanlık bir adamın ismini ifadeden çıkartmıştır. Çünkü bu cinayeti bizzat MİT tertiplemiştir. Garbis Altınoğlu daha sonra cezaevinde bu adamı "Poliste yiğitçe direndi" diye göklere çıkarmıştır. Böylece polisle olan anlaşmasını bir kere daha gizlemiştir. Mahkemede ise MİT'in cinayetini açıkça savunmuştur.

Garbis Altınoğlu poliste bulunduğu sırada, kendisiyle hiç ilgisi olmayan devrimcileri bile ihbar edecek kadar polise yardımcı oldu. Daha da önemlisi, MİT'le işbirliği halinde ve "görüş ayrılığı" pozu altında, başta Doğu Perinçek olmak üzere 15 devrimciyi, öldürmek üzere listeye aldığı da Sandık Cinayeti Davasında ortaya çıktı.

Adil Ovalıoğlu'nu karşı düzenlenen komplonun içyüzü son günlerde Kontrgerilla tartışmalarının yoğunlaştığı bir sırada su yüzüne çıktı. Hürriyet gazetesi Kontrgerillanın suçları ile ilgili bir haberinde, bir MİT görevlisinin, "Sandık Cinayeti diye adlandırılan olayda silahlı eyleme giriştiğini" yazdı. (Hürriyet, 30 Ocak 1978)

Bu olay, bazı maceracı akımların kaderinin, Kontrgerillanın kaderiyle nasıl birleştiğini bir daha gösterdi. Bu birlik hem de bu akımların en tepesindeki bazı unsurlarca sağlanıyor. Ancak ister Ülkü Ocaklı, isterse "devrimci" kılığında olsun, halkımız bütün Kontrgerillacıları açığa çıkaracak ve bir bir hesap soracaktır. Halkımızın ve bütün devrimcilerin eli, böyle komplocuların yakasındadır.

MİT'İN CİNAYETİ

(30 Ocak 1978 tarihli Hürriyet gazetesinden)

"MİT Kanununda ve yönetmeliklerinde görevlilerin silahlı eyleme giremeyecekleri, silah ile istihbarat yapamayacakları şeklinde hükümler bulunduğu halde bir MİT görevlisi 'sandık cinayeti' diye adlandırılan olayda silahlı eyleme girişmiştir."

MİT'İN CİNAYETİNİN HARARETLİ SAVUNUCUSU

"Zeynel Aydındağ, Adil Ovalıoğlu'nun öldürülmesi gerektiğine karar vermiş ve onu öldürmüş. Zeynel Aydındağ devrimci bir arkadaşımdır. Onun almış ve uygulamış olduğu bu kararı ben de onaylıyor ve destekliyorum. Dışarıda ve serbest olsaydım ben de Zeynel gibi davranırdım."

(Garbis Altınoğlu'nun İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 2 No'lu Askeri Mahkemesinde görülen "Sandık Davası"nda okuduğu savunmasından)

"...Adil Ovalıoğlu örgütümüzün üyelerinden biriydi. İlk aramıza katıldığı zamanlar onunla iyi anlaşıyor ve onun değerli bir komünist olduğunu düşünüyorduk. Fakat zamanla bu değerlendirmemizde yanılmış olduğumuzu farkettik. Aramıza katılmasından bir süre sonra Adil Ovalıoğlu'nun bir komüniste yaraşmayan davranışları olduğunu gördük. Bunlar şöyle sıralanabilir:

" 1) Az çok kesinlikle saptanmış bir siyasi çizgimiz, belirli teorik ve ideolojik bir görüşümüz olduğu halde, o bunları keyfi bir biçimde çarpıtıyordu. Bazı büyük devrimcileri haksız yere eleştiriyor ve karalıyor, Troçkicilerin Stalin aleyhtarı fikirlerini örgütümüz içinde yaymaya çalışıyordu.

2) Kariyerist eğilimleri vardı; henüz kurulmuş halinde olan örgütümüzde kesinlikle saptanmış bir örgüt hiyerarşisi yoktu. Buna rağmen o, sürekli olarak bize kendisini örgütün önderi olarak kabul ettirme çabası içindeydi. Bu ihtirası yüzünden yalan söylemekten ve sahtekarlık yapmaktan, bir gün söylediğini öbür gün inkar etmekten çekinmiyordu.

3) Örgütümüz üylerinin belirli gizlilik kurallarına kesin olarak uyacağı kabul edilmişti. Buna rağmen, kendini herhangi bir kuralla bağlı saymayan Adil Ovalıoğlu'nun orada burada gevezelik ettiğini, güvenilmez kimselere örgüt olarak varlığımızdan söz ettiğini duyuyorduk. Üstelik bu gibi temaslardan bizi hiç bir şekilde haberdar etmiyordu.

" 4) Ayrıca en önemlisi son zamanlarda bizi polise haber verebileceğinden şüphelenmeye başlamıştık. Ortaya attığı yanlış, anti-Marksist fikirler yüzünden, kariyerist ve bireyci davranışları yüzünden Zeynel Aydındağ ve ben kendisini eleştirdik. Adil Ovalıoğlu eleştirilerimizi umursamadı, hatta bunlara kızdı. Biz kendisine örgüt disiplinine uyması gerektiğini, kendi bildiği gibi hareket edemeyeceğini, örgüt içinde çoğunluğun kararına göre hareket etmesi gerektiğini, yaptığımız eleştirileri hoşgörüyle karşılamasını ve daha ciddi bir tarzda ele almasını söyledik. O ise buna karşı olarak aramızdaki bağların kendisi için pek önem taşımadığını, örgüt kurallarını uygulama hususunda kendisini zorlamamamızı, kuruluş halindeki bir örgütte kesin bir disiplinin uygulanmasına gerek olmadığını söyledi. Daha sonraki bir karşılaşmamızda kendisinin ayrılmasıyla örgütün ikiye bölünmüş sayılacağını, bu yüzden elimizdeki eşyanın ve paranın da eşit olarak ikiye bölünmesini istediğini bildirdi. Biz bunu kesinlikle reddettik. Bunun üzerine Adil Ovalıoğlu hakkımızda çok şey bildiğini, görüşümüzde direndiğimiz takdirde, bizi polise haber vereceğini üstü kapalı bir şekilde söyledi.

"Bu tehdit üzerine Adil Ovalıoğlu'nun niteliği üzerine şüphelerimiz yoğunlaştı. Onun nesnel olarak bir ajan durumuna düşmüş olup olmadığını Zeynel Aydındağ ile tartıştık, ancak bir karara varamadık. O sıralar benim İstanbul'dan ayrılmam gerekiyordu. Giderken yaptığımız bir görüşmede Zeynel Aydındağ'ın Adil Ovalıoğlu'nun durumunu daha etraflı bir şekilde incelemesini kararlaştırdık. Adil'in durumunu ileride gerçekleştireceğimiz bir toplantıda yeniden görüşmek üzere ayrıldık.

"Ben Istanbul'dan ayrıldıktan sonra Kayseri'de yakalandım. Bu yüzden Zeynel Aydındağ ile yapmayı tasarladığımız görüşme suya düştü. Benim yakalanmamdan sonra olanları tahmin edebiliyorum. Bu arada Zeynel Aydındağ, Adil Ovalıoğlu'nun durumunu etraflıca incelemiş olacak. Benimle yakın bir zamanda görüşmesi ihtimali benim yakalanmış olmam nedeniyle ortadan kalktığı için beni beklemeden Adil Ovalıoğlu'nun öldürülmesi gereken zararlı bir kişi olduğu konusunda kesin bir yargıya varmış ve onu öldürmüş. Zeynel Aydındağ devrimci bir arkadaşımdır. ONUN ALMIŞ VE UYGULAMIŞ OLDUĞU BU KARARI BEN DE ONAYLIYOR VE DESTEKLİYORUM. DIŞARDA VE SERBEST OLMUŞ OLSAYDIM BEN DE ZEYNEL GİBİ DAVRANIRDIM."

H.YOLU'NUN İFLASI

H.YOLU'ndaki herkesi Türkiye İşçi Köylü Partisi saflarına katılmaya çağırıyoruz

H.Yolu dergisi, yayınına son verdi. Dergi saflarındaki iki çizgi arasındaki mücadeleyi hallettikten sonra yayınına devam edeceğini söylüyor. H.Yolu'nun kapanış yazısı, iki çizgi arasındaki mücadelede şimdiye kadar tarafsız kaldıklarını belirttikten sonra, "Yaşasın Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi" sologanıyla son buluyor.

H.Yolu'nun sözünü ettiği iki çizgi mücadelesi nedir? Bu, doğru ile yanlış çizgi, Marksizmle revizyonizm arasındaki mücadeledir. Yanlış çizginin olduğu her yerde, ona karşı mücadele eden doğru çizgi de vardır. Devrimci tutum, bu iki çizgi arasındaki mücadelede tutum almak, revizyonizme karşı kararlı mücadele etmektir.

Peki H.Yolu'nun, "odağını Üç Dünya Teorisinin oluşturduğu" çizgi mücadelesine karşı tutumu nedir? Bunlardan hangisi doğru çizgi, hangisi revizyonist çizgidir? H.Yolu iki çizgi arasındaki mücadeleyi iki eşit şey arasındaki mücadele olarak görmekte, Marksizmle revizyonizmi birbirine karıştırmaktadır. Bu akımın eskiden beri illeti, çelişmenin iki yönünü daima eşit görmesidir. Halen bu tutumunu devam ettiriyor.

Şimdi şöyle bir şey düşünebiliyor musunuz? Mao Zedung, Kültür Devriminin arifesinde Liu Şao Çi'nin elinden tutarak Çin halkının karşısına çıkıyor ve "biz şimdi iki çizgi mücadelesi veriyoruz. Bunun için bütün radyo ve gazeteleri kapatıyoruz. Kararı altı hafta sonra açıklayacağız" diyor. Mao Zedung revizyonizme karşı mücadelede tarafsız mı davranmıştır? Tam tersine Çin halkına "Revizyonist karargahı bombalayın!" talimatını vermiştir. Revizyonizme karşı mücadelenin başına geçmiş, duvar gazetesiyle, radyosuyla halkı mücadeleye çağırmıştır. Revizyonizme karşı mücadeleden korkan H.Yolu şefleri ise çareyi gazete kapatmakta bulmuşlardır. H.Yolu'nun kapanma sebebi, "çizgi mücadelesi vermek" vs. değildir. O, iflas etmiştir.

H.Yolu bir yandan, çizgi mücadelesinde "açık siyasi tavır koymamaktan", "ideolojik ve siyasi önderlik yapmamaktan", bir sürü hata işlemekten söz ediyor, bir yandan da hâlâ "aman tekke dağılmasın" diyor. Ne bir açık siyaset, ne bir program! Peki sizi birleştiren nedir? Revizyonizm midir, orta yolculuk mudur? H.Yolu şimdiye kadar devrimcileri aldatmaktan başka ne yapmıştır?

Biz H.Yolu'nu daha çıkmadan uyardık. Yeni bir dergi çıkarmamalarını söyledik. "Amacınız yeni bir tekke kurmaktır. Halkın saflarını, devrimin saflarını bölmektir. Bu tutumdan vazgeçin, proletarya hareketi saflarına katılın" diyerek uyardık.

Marksizme ve proletarya hareketine düşmanlık yaparlarsa yıkılacaklarını söyledik. Şeflerin gözleri tekke menfaatlarıyla kararmıştı. Devrimcilerin hiç bir uyarısını dikkate almadılar. Şimdiye kadar olan olaylardan da ders çıkartmadılar. Revizyonizmle uzlaşmada ve tekkecilikte ısrar ettiler. Birçok devrimciyi bencil çıkarları uğruna heder ettiler, halkın mücadelesinden uzaklaştırdılar. H.Yolu şimdi bir sürü hata işlediğini söylediği yazısında bile, revizyonizme karşı tutum almıyor. Hâlâ kendi aralarında "birlikten", "beraberlikten", "bölünmemekten" söz ediyor. Şimdiye kadar hiç iyi bir şey yapmadığını itiraf ettiği halde, hâlâ ilerde "kızıl yıldız gibi parlamaktan" dem vuruyor. Hiç bir görüşü olmadığını söyleyen bu grubun varlık sebebi kalmamıştır.

Tekkeleri ayakta tutma çabası artık haince bir tutumdur. Devrimcileri bu kadar zamandır aldattığınız yeter! Biz H.Yolu'ndaki herkesi revizyonizmi mahkum etmeye, Marksizm bayrağı altında saf tutmaya çağırıyoruz. Devrimcileri bölen ve halkın mücadelesine büyük zarar veren tekkecilik artık son bulsun! H.Yolu'nda bugüne kadar ağır hatalar işleyenler de dahil, herkesi dürüst bir özeleştiriyle Türkiye İşçi Köylü Partisine katılmaya çağırıyoruz.

TOPRAK-İŞ SENDİKASI

"Yeni tespit edilen asgari ücretler tarım işçileri için yetersizdir"

Asgari ücret tesbit komisyonu tarım işçilerinin asgari ücretlerini 16 yaşından küçükler için 57.5, daha büyükler için de 90 lira olarak tesbit etti. Türk-İş Genel Sekreteri Sadık Şide bu ücretleri büyük bir tantanayla olumlu karşılamakta, geçen dönem tesbit edilen asgari ücretlere nazaran, yüzde 83 oranında bir artış olduğunu belirtmektedir. Oysa o günden bu yana hayat şartlarındaki pahalılık yüzde 83'ün çok daha üstündedir.

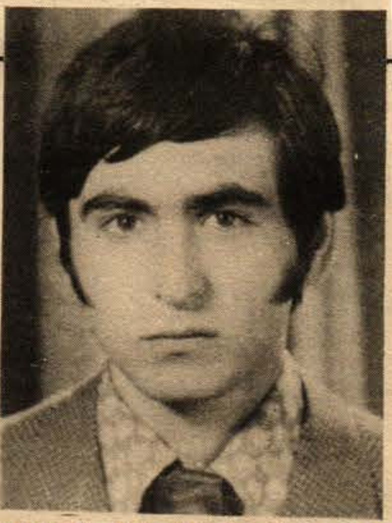
Ayrıca aynı işi yapan işçiler için iki ayrı asgari ücret tesbiti "Eşit işe, eşit ücret" ilkesine ters düşmektedir. Bu eşitsizlik kaldırılmalı, aynı işi yapan büyük-küçük, kadın-erkek herkes eşit ücret almalıdır.

Öte yandan, tarım iş kolunun dışında kalan işçiler için asgari ücretler 110 lira olarak tespit edilirken, tarım işçileri için daha düşük ücret tesbit edilmesi, ikinci bir eşitsizliktir. Bu gün tarım işçileri de her türlü ihtiyaçlarını sanayi iş kolundaki işçiler gibi pazardan karşılamaktadırlar.

Tarım işçilerinin yeni asgari ücreti tarım işçilerini değil, büyük toprak sahiplerini sevindirmiştir. Çünkü asgari ücret tesbitinde söz sahibi olanlar büyük toprak sahiplerinin temsilcileri ve sarı sendikalardır. Bunun böyle olmasının başta gelen sebebi tarım işçilerinin dağınık kalmaları, devrimci sendikalarda örgütlenmemiş olmalarıdır. Tarım işçileri devrimci sendikalarda örgütlenmeli, demokratik bir Tarım İş Kanununun çıkartılması için mücadele etmelidirler.

Halktan yana olduğunu iddia eden Ecevit Hükümetide bir an önce Demokratik bir Tarım İş Kanununun çıkartılmasını sağlamalıdır. 9.2.1978

Ahmet Dündar
Toprak-İş Sendikası Gnl. Sekreteri

MUSTAFA SARGIN Ölümünün 3. yılında anıldı

TİKP heyeti Sivrihisar'da ailesini ziyaret etti

Mustafa Sargın'ın ölümünün 3. yıldönümü olan 13 Şubatta TİKP Genel Merkezinde mücadele arkadaşları ve devrimcilerin katıldığı bir törenle anıldı. Yapılan konuşmalarda Mustafa Sargın'ın mücadelesi ve ölümü anlatıldı.

Ayrıca TİKP'den iki kişilik bir heyet Sivrihisar'a giderek Mustafa'nın ailesini ziyaret etti. TİKP heyeti Mustafa Sargın'ın ailesine, Mustafa'nın uğrunda şehit düştüğü devrim davasını sürdürmeye kararlı olduklarını bildirdi.

Öte yandan, Ankara'nın Aydınlıkevler semtindeki devrimciler de Mustafa Sargın'ın ölüm yıldönümü dolayısıyla bir bildiri yayınladılar. Bildiride Mustafa Sargın'ın 13 Şubat 1976'da "Evlat acısına son" mitingi için bildiri dağıtırken polis Halil Yazıcı tarafından kurşunlandığı ve Numune Hastanesinde bakımsızlıktan öldüğü hatırlatılıyor. Bildiri daha sonra şöyle devam ediyor:

Hayatı boyunca haksızlığa karşı durdu. O, daima halkının yanında yer aldı. Okuduğu okul olan ADMMA'da, memleketi Sivrihisar'da, oturduğu semt Aydınlıkevler'de, yani bulunduğu her yerde devrimci mücadeleye katıldı. Faşistlerin, revizyonistlerin ve her türden oportünistlerin karşısında bir an bile geri durmadı."

Buca Cezaevinden mahkemeye götürülen bir tutuklu faşistlere dövdürüldü

1 Şubat 1978 günü mahkemeye götürülen bir arkadaşımız İzmir Adliyesi nezarethanesinde faşistlerce dövülmüştür. Bu olaya neden, jandarma başçavuşunun durumu daha önce bilmesi ve önceleri nezarete konulmayıp merdiven altında tutulmasına rağmen, daha sonra arkadaşımızın faşistlerin arasına konulmuş olmasıdır. Arkadaşımız Dursun Kaçmaz beş faşist tarafından dövülmüştür. Jandarma Başçavuşu bu davranışına gerekçe olarak, arkadaşımızın yolda devrimci sloganlar söylemesini göstermiştir.

Tutukluların mahkemeye getirilip götürülmelerinde can güvenliğini sağlamakla görevli olan jandarma başçavuşunun bu kasdi davranışı bizim devrimci niteliğimizden ötürüdür. İl jandarma komutanlığı biz devrimci tutuklulara karşı, özellikle Orhan Bakır'ın kaçırılmasından sonra bir öç alma duygusuna girmiş ve bu tutumları devrimci tutukluları sınavlara götürülmemelerindeki keyfi davranışlarda da yansımıştır. Devrimci tutuklular şimdiye kadar Üniversite ve yüksek okul Şubat ve Haziran dönemi sınvlarına götürülmüş iken, 1978 yılı Şubat dönemi sınavlarına, gerek okul idarelerinden gerekse mahalli zabıtadan olumlu cevaplar alınmış olmasına rağmen, jandarmanın keyfi davranısı ile sınavlara götürülmemişlerdir.

Jandarma başçavuşunun arkadaşımız Dursun Kaçmaz'a olan davranışını protesto ettiğimizi ve bu kişinin bu görevden alınmasına kadar, biz devrimci tutukluların mahkemelere çıkmayacağını basına duyururuz.

Buca Bölge Cezaevindeki Devrimci tutuklular
adına koğuş mümessili Erhan Erdoğmuş

PROLETARYANIN DEVRİMCİ BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞELİM !

H.Birliği'ni terk eden Musa Akar:

"7 yıldır yanlış çizgi izledim. Bize kucağını açan TİKP' de birleşelim"

1970 yılından beri devrimci mücadele içinde yer aldım. Fakat bu geçen yedi yıl boyunca iki çizgi arasındaki mücadeleyi kavramadım. Revizyonizmle Marksizm arasındaki ayrılığı sadece şiddet meselesi olarak gördüm. Revizyonizme ve maceracılığa hizmet etmemin nedenlerinden biri de, teoriyi kavramama engel olan bendeki medrese kafasıdır.

1973 yılında üniversiteye girdim, anti-faşist, anti-emperyalist gençlik mücadelesinde yer aldım. Bu yıllarda proleter devrimci hareket ağır darbeler yemiş olmasına rağmen yine ayaktaydı. Revizyonizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadeleye devam ediyordu. Bense, iki çizgi arasındaki mücadeleyi kavrayamıyor ve proleter devrimci saflarda yer almakta tereddüt gösterivordum. Giderek tasfiyeci cereyana kapıldım. Son iki yılda ise tasfiyeci akımın saflarında devrim düşmanı fikirlerin propagandasını yaparak, halk saflarında bölücülük ve proleter devrimci harekete düşmanlığı körüklemekten öte hiç bir şey yapmadım. Tasfiyecilik beni ve benim gibi bir yığın devrimci arkadaşı ülkemizin ve halkımızın gerçeklerinden uzaklaştırdı. Halkımız ve içinden çıktığımız insanlara bile yabancılaşan ve sonunda ne yaptığını, ne yapacağını, nereye gittiğini bilmeyen insanlar haline geldik.

Aslında profesyonel devrimcilik diye yaptığımız, genç ve tecrübesiz insanların ideolojik geriliklerinden yararlanarak, onlardaki önyargıları körükleyip halk saflarında bölücülük yaratmak ve AYDINLIK düşmanlığını körüklemekti. Ibrahim Kaypakkaya'ya komplo düzenlendiği yalanını yayıyor, ama öte yandan gerçek komplocuların peşinden gidiyorduk. Sandık Cinayeti Davası kahramanlarını proleter devrimci olarak alkışlıyorduk. 1975 yıllarında da tek ortak yönleri şehit ticareti ve AYDINLIK düşmanlığı olan, hizipçiklerin koalisyonundan oluşan tasfiyeci akımda bir süre sonra şeflik kavgası başladı. Tabandaki devrim isteyen genç ve tecrübesiz insanları birbirine karşı kışkırttılar. İdeolojik planda tam bir iflasın ve çözülmenin içine düştüler. Tasfiyeci şeflerin bir kısmı daha sonra güya özeleştiri yaptılar ve H. Birliği adıyla Troçkizm ve revizyonizm karışımı eklektik bir ideolojik dokuyla ortaya çıktılar.

Ben burada H. Birliği'nin Üç Dünya Teorisine saldırıları üzerinde durmayacağım. Tüm arkadaşlar AYDINLIK'ın 78. ve 82. sayılarındaki yazıları dikkatle incelemelidirler.

Bugün tarihi bir sorumluluk dönemi yaşıyoruz. on yıldır devrimimize büyük zararlar veren maceracılığın ve Üçlü Blokun saflarını terk edelim. Onların saflarında geçen her saat, halkımıza ve devrimimize karşı sorumsuzluktur.

Arkadaşlar, hatalarımız köklü ve vahimdir. Ama bunlar düzelmeyecek hatalar değildir. İnanıyorum ki, ben ve benim gibi hatasını düzeltmek isteği duyan herkese TİKP kucağını açmış, bizleri iyileştirmek istiyor. Yeter ki, bizler iyileşmek isteyelim.

Önyargıları bırakıp TİKP saflarında birleşelim

Üç sene önce devrimci olduğuna inandığım H.Kurtuluşu siyasetini benimsedim. Geçtiğimiz senenin ortalarına kadar H.Kurtuluşu'nun sınıf özünü kavrayamıyordum. Gerçi geçmişe bakış açısına, seçimler siyasetine ve 1 Mayıs'taki tavrına karşı çıkıyordum, ama gene de bu yapı içerisinde kalmayı yeğledim, ta ki Üç Dünya Teorisini reddedinceye kadar. Fakat hatam burada bitmedi. Bu sefer de ilkesiz birlik cephesinin diğer üyesinin, H.Yolu'nun saflarına katıldım. Bunun nedeni de Halkın Yolu'nun o dönemde Üç Dünya Teorisini reddetmemiş olması, H.Kurtuluşu'na göre daha ileri bazı tespitlerinin olması ve her şeyden önce de, bende geçmişten kalma AYDINLIK düşmanlığıdır.

Çok geçmeden H.Yolu'nun da pratikte H.Kurtuluşu'ndan pek farklı olmadığını kavradım. H.Yolu önderleri el altından Üç Dünya Tahlilini reddederken resmi görüş yayınlamaktan kaçınıyorlardı. Gene de bu yapı içerisinde kalarak mücadele etmeyi düşündüm. Ancak bunun yanlışlığını da çok geçmeden anladım. Ve proleter devrimci saflara katıldım.

Tüm devrimci arkadaşlara sesleniyorum. Siyasetleri tekrar gözden geçirin. Özellikle H.Kurtuluşu, H.Yolu, H.Birliği'ndeki arkadaşları, ideolojik birlik konusunda daha sıkı bir araştırma yapmaya çağırıyorum. Meseleleri bir bütün içerisinde önyargısız bir şekilde inceleyen arkadaşların er geç TİKP saflarına katılacaklarına inanıyorum.

Yaşasın proleter devrimcilerin birliği!

H.Esen

Yurt dışında tasfiyeci safları terk eden Semiha Ersu:

Ben iki yıldır ATİF'e bağlı Hamburg Türkiyeli İşçiler Derneğinde çalışan bir kadın işçiyim. Yakın zamana kadar tasfiyeci fikirlerin etkisi altındaydım. Bize dernekte hiç bir ideolojik eğitim yaptırmayan tasfiyeci şefler, sürekli AYDINLIK düşmanlığı öğretiyorlardı. Aydınlıkçıların Türkiye'de hiç bir güçleri olmadığını, parçalanıp tecrit olduklarını söylüyorlardı.

Kasım ayında izne İstanbul'a gittim. Her ikisi de MESS grevcisi olan kayınbiraderlerimin yanında kaldım. AYDINLIK saflarında mücadele ediyorlardı. Eltilerim Aydınlıkçı kız arkadaşlarla mahallede günlük gazete için bağış topluyorlardı. Yürütülen bağış kampanyasına halkın ne kadar canlı bir şekilde katıldığını gördüm. Çeyizlerin, dişten tırnaktan artırılarak alınan evlerin, arsaların bağışlanması bana gösterdi ki, AYDINLIK kitlelerin kalbine kök salmıştır. Bu durum beni şaşırttı. Gözümü dünyaya yeni açmış gibiydim. Ben de bağış verdim. Aydınlıkçıların nasıl arı gibi çalıştığını, halkın mücadelesini nasıl tuğla tuğla ördüklerini anladım. Türkiye'de kimin parçalanıp tecrit olduğunu gördüm.

Almanya'ya döndüğümde meseleleri daha iyi incelemeye karar verdim. Tasfiyecilerin rezilliklerini daha iyi gördüm.

Tasfiyeci şef Ali Uzun, iki yıldır halktan topladığı paraları cebe indirmiş, kamera, film makinası, radyo, teyp gibi eşyaları ailesine göndermiştir. Kongrelere sarhoş gelmeler, dedikodu, para yeme, küfürleşmeler, birbirinin kafasına kül tablası fırlatma... Hamburg'taki tasfiyeciler tam bir ahlaki yozlaşma içindedir. Bütün zamanı Türkiye gerçeklerinden kopuk gevezeliklerle öldürünce sonunda bu hale düşülüyor.

Ben bütün bu iğrençlikleri görüp hala tasfiyeci şeflerle birlikte olan insanları uyarıyorum. Bu safları terk edin.

Ali Mercan'ın tavrı bize örnek olmalıdır.

Almanya, Frankfurt'tan
Semiha Ersu

H.Kurtuluşu'nu terk eden bir devrimci: *"TİKP' de birleşelim"*

1971'de maceracılığın etkisinde kaldım.

Daha sonra saflarında yer aldığım sürece Halkın Kurtuluşu'nun bütün hatalı tutumlarını bireysel yanılmalar olarak değerlendirdim, düzeltilebileceğini sandım. Aslında bu hataların kaynağı siyasettir, daha doğrusu siyasetsizliktir. Dünya devriminin yolunu aydınlatan bilimsel sosyalizmi inkar eden tutumlarla karşılaşmak beni uyardı, geçmişimi, Türkiye proletaryasının mücadele geçmişini ve bugünü yeniden gözden geçirmeme ve doğru yolu bulmama ışık tuttu.

İçimdeki düşmanlık şartlanması yüzünden Türkiye devrimci hareketine yaklaşmakta çekingen davrandım. TİKP'nin bilimsel sosyalizmi kararlılıkla savunan tutumunu görüp kavradıktan sonra uzun süredir at gözlüğü ile dolaştığımı anladım.

Devrim yapmak isteyen bütün devrimcilere sesleniyorum. Oportünizme kan vermeyin! Oportünist barikatları yıkmakta cesur olun! Türkiye İşçi Köylü Partisi saflarında birleşelim.

Ankara'dan Bir Öğretmen

KAVA'CI İKİ ARKADAŞIN ÖZELEŞTİRİSİ

Üçbuçuk senedir devrimciler arasında Kava diye bilinen grubun görüşlerini savunuyorduk. Bir yandan ideolojik ve siyasi yetersizliğimiz, öte yandan burjuva milliyetçiliği ve revizyonizmden hayat suyunu alan sömürgecilik ve ayrı örgütlenme teorileri bizim doğru fikirleri inceleyip öğrenmemize engel oluyordu.

Bunun en açık örnekleri, işçileri milliyetlere göre örgütleme ve Kemalist devrim konusunda hatalı tutumumuzdu.

Sömürgeciliğin, emperyalizm ve proleter devrimleri çağında emperyalizmin bir siyaseti olduğunu görmüyorduk. Bunun için de Mustafa Kemal'in 1920'den sonra sömürgeci bir siyaset izlediğini iddia ediyorduk. Bu arada Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un Mustafa Kemal için söylediklerini ise, ustaları yanılgılar içinde göstererek, revizyonistlerin tahliline inanıyorduk.

Türkiye devrimini emperyalizmin bir halkasının kırılması olarak kavrayamıyorduk. Çünkü, burjuva milliyetçilerden ve revizyonistlerden öğrendiğimiz "ayrı devrim aşamaları", "ayrı çelişmelerin ayrı yöntemlerle çözülmesi", gibi teorilerin etkisindeydik. Bu sübjektif tesbitlerimizin en iyi destekçileri de Özgürlük Yolu vb. revizyonist dergilerdi. Onun için de proleter devrimci fikirleri incelemek yerine revizyonistlerden sömürgecilik ve ayrı örgütlenme reçeteleri aramak daha çok işimize geliyordu. Aslında biz bütün siyasetlerimizin yönünü proleter devrimci harekete göre tayin ediyorduk. Ancak tekke çıkarlarımızı korumak kaygısıyla sömürgecilik ve ayrı örgütlenme teorilerini savunuyorduk. Devrimci çalışmalarımızda ve kitlelerle ilişkilerimizde hiç bir zaman sınıf bakışına sahip değildik. Sömürgeciliği ve ayrı örgütlenmeyi kabul etmeyen bir kişiyi "yurtsever" olarak görmüyorduk. Halbuki bugün milli meseleyi dünya proletarya devrimi çıkarları açısından ele almayan bir insan yurtsever olabilir mi? Büyük öğretmen Mao Zedung'un belirttiği gibi, "Yurtseverliğin somut muhtevası tarihi şartlar tarafından belirlenir". Bugünkü tarihi şartlarda, devrimciler olarak yurtseverliğin somut muhtevası şu noktadan geçmektedir: Türkiye halkının sımsıkı birliğini sağlamak, iki süper devlete karşı güçlü bir cephe oluşturmak.

Türkiye'de bütün halkın birliğini, örgütsel birlik de dahil istemeyenler en çok sosyal-emperyalistlerdir.

Milli mesele Marksistler için her zaman genel devrim meselesine bağlıdır. Ve daima dünya proletarya devriminin çıkarları açısından bakmak gerekir. Milli meselenin devrimdeki önemi konusunda Lenin'in belirttiği gibi, "Marks'a göre işçi meselesiyle kıyaslandığı zaman, milli meselenin bağımlı bir öneme sahip olduğu şüphesizdir"

TİKP'nin proleter devrimci siyasetlerini kavramaya başladıktan sonra, milli meselenin Osmanlı feodalizminin bir meselesi olduğunu, bugün milli meselenin dayandığı sosyal temelin emperyalizmin Türkiye üzerindeki hakimiyeti ve yarı-feodal yapı olduğunu kavradık.

TİKP, bugün dünya çapında ve Türkiye'de belirmiş olan iki çizgi mücadelesinde proleter devrimci çizgiyi temsil etmektedir. TİKP'nin milli mesele hakkındaki Marksist tahlilleri "sömürgecilik" ve "ayrı örgütlenme" milliyetçi teorilerine darbeler vurdukça, tekke şefleri yeni yeni teoriler icat ederek arkadaşların proleter devrimci çizgide birleşmesini önlemeye çalışıyorlar. Biz, bütün arkadaşları bu teorileri reddetmeye ve her türlü oportünizme karşı TİKP'nin proleter devrimci bayrağı altında birleşmeye çağırıyoruz.

DÜZGÜN ve NUR
ANKARA

Gabon Devlet Başkanı Hacı Ömer Bongo: "Bağımsızlığımızdan vazgeçmek ya da Gabon'u başkalarının çizmeleri altında çiğnetmek yerine açlıktan ölmeyi tercih ederim" diyor...

Gabon Devlet Başkanının Rusya'nın küstahlığına cevabı:

AÇLIKTAN ÖLÜRÜZ, BAĞIMSIZLIĞIMIZI ÇİĞNETMEYİZ!

1 Şubatta Libreville'de bir basın toplantısı düzenleyen Gabon Devlet Başkanı Hacı Ömer Bongo Batı Almanya'ya yaptığı ziyarete küstahca, müdahele eden Rusya'yı şiddetle kınadı. Gabon'un Rus emperyalizminin bir piyonu olamayacağını söyledi.

Bonn'dan Batı Berlin'e gitmek üzereyken, Gabon'un Moskova Elçisinin Sovyet Dışişleri Bakanlığına çağrıldığını ve kendisinin Batı Berlin'de nelere dikkat etmesi gerektiğinin elçiye dikte edildiğini açıkladı.

Gabon Devlet Başkanı şöyle devam etti: "Ben de, açıkca Rusya'nın da, Rus emperyalizminin de, Rus sömürgeciliğinin de yan ürünü olmadığımı söyledim. Rusya ne Başkan Bongo'ya, ne de Gabon'a piyon gibi davranamaz.

"Gabon bağımsız ve egemen bir devlettir. Bu adamların neden bizim dikkatimizi çektiklerini anlamıyorum. Bence Sovyetler Birliği yanlış bir adres seçti. Batı Almanya elçisini değil benim elçimi çağırdı. Ben Federal Almanya hükümeti tarafından resmen çağrıldım ve programım onlar tarafından hazırlandı. O halde ben neye dikkat edecektim?

"Ruslardan söz etmemin nedeni bağımsız ve egemen Gabon Cumhuriyeti' nin Başkanı olarak resmi bir ziyaret yaptığım sırada bana hakaret etmeleri ve bize ders vermeye kalkışmalarıdır."

Hacı Ömer Bongo Afrika'daki durumu şöyle açıkladı: "Bugün Afrika Boynuzunda olaylar çıkması garip değildir? Bu yabancıların işidir. İnsan yumuşamayla meşgul olursa, başkalarını silahlandırmak için Afrika'ya gider mi? Afrika bir kere birleşti mi Afrika'yı bölen şeytanları yargılayacaktır.

"Afrikalılar dikkatli olmalı ve oldukları gibi kalmalılar" diyen Hacı Ömer Bongo şöyle devam etti: "Doğru, büyük devletlerin yardımına ihtiyacımız var. Ama yardıma ihtiyacımız olduğu bahanesiyle bağımsızlığımızı ipotek edemeyiz ya da zedeleyemeyiz. Bugün hangi ülke bize yardım yaptığı için Gabon'un bağımsızlığını ve egemenliğini zedelemek isterse, ona şunu söyleyeceğim: Bağımsızlığımızdan vazgeçmek, ya da Gabon'u başkalarının çizmeleri altında çiğnetmek yerine açlıktan ölmeyi tercih ederim."

AFRİKA'NIN DÜŞMANLARI

Rusya, Afrika Boynuzunda savaş kışkırtıyor

Sovyet desteğindeki Etyopya saldırısı yoğunluk kazandı.

İsrail de Rusya gibi Etyopya'nın safında...

Somali'ye karşı girişilen istila hareketi, Sovyetler Birliği'nin desteğinde gittikçe yoğunluk kazanıyor. Ülkenin bağımsızlığını ve bütünlüğünü ortadan kaldırmaya yönelen saldırılar, özellikle geçen hafta içinde büyük boyutlara ulaştı. Sovyetler Birliği, Etyopya'ya yoğun bir silah taşıma faaliyetine girişti. Küba, bölgeye bin asker daha gönderdi. Somali hükümeti, Sovyet ve Kübalı uzmanlar tarafından planlanan ve yönetilen askeri harekatın, Somali'nin kuzeyindeki Hargessa ve Berbera kentlerini ele geçirerek Aden Körfezine çıkmayı hedeflediğini bildirdi.

Askeri harekatın stratejisi, Sovyetler Birliği'nin bu bölgeden geçen, stratejik bakımdan hayati değerdeki deniz yollarını kontrol altına almayı amaçladığını göstermektedir. Yeni Çarlar böylece, yayılma politikalarının baş hedefi olan Avrupa'yı güneyden çevirebilecek ve hammadde ikmal yollarını kesebilecektir.

Somali Devlet Başkanı Siad Barre, konu ile ilgili olarak yaptığı açıklamada, Rusların Somali'ye yaptıkları müdahalelerin, kendi başına bir olay olmadığını söyledi. Barre, Kızıldeniz'e ve Hint Okyanusu'na kıyısı olan ülkelerin de tehdit altında olduğunu, bu saldırıdan Batı'nın da etkilendiğini belirtti.

Öte yandan Somali Enformasyon Bakanı Abdülkasım Salad Hasan da, hükümet adına bir basın toplantısı düzenleyerek, Rusya'nın ve müttefiklerinin Somali'yi, Cibuti'yi ve diğer komşu ülkeleri istila planlarını açıkladı. Hasan, bu plana göre Somali'nin işgal tehdidi altında bulunduğunu ve söz konusu planın, yedi yüksek rütbeli Sovyet subayı ile üç Kübalı tarafından ortaklaşa hazırlandığını belirtti. Bakan şöyle dedi: "Somali'ye karşı girişilen bu iğrenç saldırıları, Kremlin'deki iktidar sahiplerinin ve onların uydularının sorumluluğunda yürütülmekte ve koordine edilmektedir."

Rus ve Kübalı askerlerin, Kızıldeniz ve Hint Okyanusu'ndaki uluslararası su yolları için büyük bir tehlike oluşturduğuna işaret eden Somalili Bakan, açıklamasının sonunda özellikle şunu vurguladı: "Somali inanıyor ki, rahat bırakıldıkları takdirde Afrika Boynuzundaki uluslar, anlaşmazlıklara barışçı yollardan bir çözüm bulabilecek durumdadırlar."

Nitekim, Somali Devlet Başkanı Siad Barre, bu yılın Ocak ayında Etyopya'ya bir çağrı yapmış ve çatışmalara son verilmesini istemişti. Siad Barre, anlaşmazlık konusu olan Ogaden bölgesinin geleceğinin barışçı görüşmeler yoluyla taraflarca birlikte saptanmasını önermiş ve tek koşul olarak da, yabancı müdahalelere derhal son verilmesi gerektiğini belirtmişti.

Ancak Sovyet nüfuzu altındaki Etyopya, bu çağrıyı geri çevirdi. Sovyet ve Kübalı askerlerin desteğindeki Etyopya saldırısı, o günden bu güne gittikçe yoğunluk kazandı.

Afrika Boynuzundaki olaylarla ilgili olarak geçen haftanın ilginç bir gelişmesi de, İsrail'in Etyopya'yı desteklediğini açıklamasıydı. Zürih'te İsrail Radyosuna bir demeç veren Moşe Dayan, Etyopya'ya kendilerinin de silah vererek yardım ettiklerini söyledi. Dayan, İsrail'in Etyopya ile öteden beri bağları olduğunu açıkladı ve bunu saklamaya gerek olmadığını belirtti. Arkasından İsrail Başbakanı Begin de, bir açıklama yaparak Moşe Dayan'ı doğruladı.

Bütün bu gelişmeler bir kez daha şunu gösterdi ki, başka ülkelerin bağımsızlığına, egemenliğine ve toprak bütünlüğüne karşı saldırıya girişenlerin yanında sadece ırkçılar, gericiler ve süper devletler vardır.

Somali Devlet Başkanı Siad Barre...

Senegal Devlet Başkanı:

BÜYÜK DEVLETLER AFRİKA'DAN ELİNİ ÇEKSİN

Zambiya Günlüğü:

RUSYA SAVAŞ KIŞKIRTICILIĞI YAPIYOR

Senegal Devlet Başkanı Leopold Şedar Senghor, büyük devletleri Afrika dan uzak durmaya çağırdı. Alman Basın Ajansına bir demeç veren Leopold Senghor, şöyle dedi: "Afrikalılar kendi başlarına bırakılsalardı, anlaşmazlıkları görüşmeler yoluyla Afrikalıların tarzında çözebilirlerdi." Senegal Devlet Başkanı Senghor verdiği demeçte, Afrika Birliği Örgütünün son zirve toplantısında Senegal'in, Afrikalı olmayan devletlerin Afrika'daki olaylara müdahale etmesinin kınanması yolunda bir karar alınmasını istediğini belirtti.

Senghor, Angola'nın da iç işlerine müdahale edenin Rusya ve Küba olduğuna dikkati çekti.

Öte yandan Zambiya'da yayınlanan Zambiya Günlüğü gazetesi, Rusya'nın Afrika Boynuzundaki tutumunu ve müdahalelerini kınayan bir makale yayınladı. Makalede özellikle şuna işaret edildi: "Rusya'nın yoğun bir şekilde hava yoluyla taşıdığı silahların, Afrika Boynuzunda yıkıcı bir savaşa yol açacağına hiç kuşku yoktur. "Makale, zaten Rusya'nın da, Afrika Boynuzuna büyük miktarda modern silah gönderdiğini inkar etmediğine dikkat çekiyor.

Zambiya Günlüğü, süper devletlerin Afrika halklarının dostu olmadığını vurguluyor ve Afrika Birliği Örgütünü etkili bir tutum almaya ve Afrika Boynuzundaki anlaşmazlıkların görüşmeler yoluyla çözümlenmesine yardımcı olmaya çağırıyor. Gazete şöyle diyor: "Afrika Birligi Örgütü, yıkıcı silahlarla Afrika'nın dostluğunu satın alanların, Afrika'nın dostu olmadığını açıklığa kavuşturmalıdır.

İsrail saldırgan tutumunda diretiyor

Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat'ın İsrail'i ziyaretinden sonra, Mısır'la İsrail arasında başlayan görüşmelerde İsrail'in saldırgan tutumu nedeniyle bugüne kadar olumlu bir gelişme kaydedilmedi. 17 Ocakta Kudüs'te başlayan Siyasi Komisyon çalışmaları, İsrail'in Filistin halkının meşru haklarını tanımayı reddetmesi ve 1967 savaşında işgal ettiği tüm Arap topraklarından çekilmeyi kabul etmemesi üzerine kesildi. Enver Sedat, Mısır Dışişleri Bakanı Muhammed İbrahim Kamil'i geri çağırdı. İbrahim Kamil, İsrail'in temel sorunlar yerine yan sorunları ortaya atmasının, oyunlar hazırlamasının görüşmelerin kesilmesine yol açtığını açıkladı. Ardından geçtiğimiz hafta Kahire'de çalışmalarına başlayan Ortak Askeri Komisyonda da bir sonuç alınamadı. Mısır, İsrail'in Sina Yarımadasında kurduğu yerleşme merkezlerinin meşru olmadığını tekrarladı ve bunların kaldırılmasını talep etti. İsrail ise uzlaşmaz tutumunda direterek, yerleşme merkezlerinin olduğu gibi bırakılacağını açıkladı.

Mısır Orta Doğuda bir çözüme varılması için İsrail'in işgal ettiği tüm Arap topraklarından geri çekilmesini, 1967 sınırlarına geri dönmesini ve Filistin halkının kendi kaderini tayin hakkını tanımasını istemektedir. Bu talepler, dünya halklarının ve pek çok ülkenin desteğini kazanmış, Birleşmiş Milletler kararlarında yer alan haklı taleplerdir. Ama İsrail Mısır'ın bu taleplerini küstahça reddetmekte, saldırganlık ve yayılmacılık siyasetinde ısrar etmektedir. Sina Yarımadasında yeni yerleşim merkezleri kurmaya devam etmektedir.

İsrail'in saldırgan tutumunda bu kadar diretmesinin sebepleri nelerdir? Amerikan emperyalizminin İsrail'i desteklediği öteden beri bilinen bir gerçektir. Öte yandan sosyal-emperyalistler ise, Arap ülkelerini bölmek, Arap Birliğini zedelemek ve Arap Cephesini zayıflatmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Rusya Mısır'ın en zor şartlarla karşı karşıya kaldığı günlerde, borçlarını ödemesi için ona baskı yaptı. Silah yollamadı. Son olarak Mısır'ın İsrail'le görüşmelere oturmasını fırsat bilen Yeni Çarlar, suları biraz daha bulandırmak için kollarını sıvadılar. Enver Sedat'ı hain olarak nitelendirdiler. Bazı Arap ülkelerini Mısır'a karşı kışkırttılar. Arap halklarının sözümona dostu geçinen sosyal-emperyalistlerin peşinde koştukları tek hedef, ne pahasına olursa olsun Orta Doğuda kendi hegemonyalarını güçlendirmektir. İşte Arap ülkelerinin bölünmesi, emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin bu amaçlarına hizmet etmekte, İsrail'in saldırganlığını sürdürmesine yardımcı olmaktadır.

Orta Doğuda barışın sağlanması karmaşık ve uzun süreli bir meseledir. Barışın yolu, iki süper devletin elini Orta Doğudan çekmesinden geçmektedir. Arap ve Filistin halkları Orta Doğu sorununun çözüme ulaşması için bugüne kadar sonsuz fedakarlıkta bulundular ve yiğitçe mücadele ettiler. Arap ve Filistin halkının sayısız evladı bu dava uğruna şehit oldu. Bütün bunlar Arap ülkelerinin ve halklarının birleşmesi için gerçek bir temel oluşturmaktadır. Arap halkları ancak bu birliği gerçekleştirerek, iki süper devletin özellikle sosyal-emperyalistlerin tertiplerini boşa çıkararak, İsrail'in saldırganlığını altedebilir ve Orta Doğuda kalıcı bir barış sağlayabilirler.

"Kızıl Kayalar" romanı, romanın başkahramanlarından "Çiang Çie" (Çiang abla) adıyla opera haline getirildi. Yukarıda, bu operadan canlı bir sahne görülüyor.

DÖRTLÜ ÇETENİN YASAKLADIĞI

"Kızıl Kayalar romanı" Çin'de yeniden yayınlandı

Çin Halk Cumhuriyetinde 1960'ların sonlarında Dörtlü Çete tarafından yasaklanan Kızıl Kayalar romanı, 1977 Aralığında yeniden yayınlandı. Bu olay, Dörtlü Çetenin sanat ve edebiyat alanındaki karşı-devrimci çizgisine karşı, Mao Zedung'un proleter devrimci çizgisinin kazandığı zaferlerden biridir.

Kızıl Kayalar romanı, geçen yıl BORA Yayınları tarafından ülkemizde de yayınlanmış ve en çok okunan devrimci romanlardan biri olmuştu. Yakında AYDINLIK Yayınları tarafından ikinci basımı yapılacak olan roman, son zamanlarda Türkiye'de bol bol yayınlanan revizyonist eserlerin karşısına sosyalist gerçekçi edebiyatın sağlam bir örneği olarak dikilmiş ve halkın mücadele azmini yükselten devrimci bir rol oynamıştı.

Kızıl Kayalar romanı, Çin'de 1961 yılında ilk yayınlandığında, kitleler tarafından büyük bir coşkuyla karşılandı. Toplam 23 baskı yaptı, 4 milyon 800 bin adet basıldı ve en çok okunan kitaplardan biri oldu. Ne var ki, Dörtlü Çetenin elebaşlarından Çiang Çing, romanın yeniden kaleme alınmasını ve romandaki kadın kahramanın yerine kendisinin geçirilmesini istedi. Çünkü Dörtlü Çete, Çin'de gerek devrimci mücadelenin, gerekse proleter devrimci sanat ve edebiyatın kendileriyle birlikte başladığını savunuyor, her yerde kendi gerici fikirlerini hakim kılmaya çalışıyordu. Kitabın yazarları ise, cesaretle Çiang Çing'in karşısına dikildiler. Romanın 1940'larda yeraltı Parti örgütünün, Güneybatı Çin'de Guomindang gericileri ve Amerikan emperyalistlerine karşı verdiği kahramanca mücadeleyi dile getirdiğini, romanda yer alan bütün kişilerin gerçek hayattan alınmış devrimci insanlar olduklarını savundular. Yazarlar, kendilerinin de o dönemdeki çetin mücadeleye tanık olduklarını, romanda geçen bütün kahramanları yakından tanıdıklarını, devrim davası uğrunda can veren bu şehitlerin kanıyla yazılan bir romanın asla değiştirilemeyeceğini söylediler.

Yazarların bu kararlı direnişi karşısında yalan ve iftiraya baş vurmaktan başka çıkar yol göremeyen Çiang Çing, romanın geçtiği yörede bir araştırma yaptırdığını, romandaki kahramanların aslında birer hain olduklarını öğrendiğini ileri sürerek, eski devrimcilere kara çalmaya kalkıştı. Aslında Çiang Çing, bütün bu iftiralarıyla, o dönemde Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Güney Bürosu Sekreteri olan Cu En-Lay'ı küçük düşürmeyi amaçlıyordu. Cu En-lay'a saldırısının ardında yatan gerçek ise, doğrudan doğruya saldırmaya cesaret edemediği Mao Zedung'un proleter devrimci çizgisine karşı çıkmak istemesiydi. Ama Çiang Çing ve Dörtlü Çete bu yalanlarına kimseyi inandıramadılar. Bunun üzerine, zorbalığa baş vurarak, geniş halk yığınlarının coşkuyla benimsediği Kızıl Kayalar romanını yasaklattılar ve bütün kitapçılardan toplattırdılar.

Bugün, Dörtlü Çetenin Çin halkı tarafından ezilmesinden sonra, bu devrimci roman yeniden yayınlanmış bulunuyor. Romanın yazarlarından Yang Yi-yen, o dönemde ABD emperyalistleri ve Çan Kay- şek gericilerinin yapmak isteyip de yapamadıklarını Dörtlü Çetenin yerine getirdiğini söylüyor. Yang Yi-yen, Dörtlü Çetenin maskesinin tarih tarafından indirildiğini ve onların mevki düşkünü ve hain yüzlerinin açığa çıkarıldığını belirtiyor.

Faslı devrimci şair Abdüllatif Laabi

1942 yılında doğan Faslı devrimci şair Abdüllatif Laabi, Fas'taki İleri Marksist-Leninist Örgütü davasıyla ilgili olarak tutuklu bulunmaktadır. Mahkemede, tertip ve suikastlara karışmakla suçlanmış, ama suikast yönteminin Marksizm-Leninizmle hiç bir ilgisi olmadığını savunarak , bu suçlamayı reddetmiştir. Laabi, savunmasında, tertip ve suikast yöntemine başvuran kişinin, halkın yaratıcı gücüne inanmayan, devrime olan umudunu yitirmiş bir kimse olduğunu belirtmiştir. Laabi, aynı zamanda, Fas'ta yayınlanan devrimci kültür dergisi Souffles'un (Nefesler) başyönetmenliğini yapmıştır. Bu dergi, anti-emperyalist Fas-Arap kültürünü ve devrimci düşünceleri ülke çapında yaymaya çalışan bir dergidir. Laabi, kaçırılıp tutuklanması ve mahkeme önüne çıkarılmasının nedeni olarak, derginin susturulmak istenmesini göstermektedir. Faslı şair, savunmasında, kitlelerden öğrenen devrimci bir aydın olarak, ülkesine yerleşen emperyalist kültüre karşı halkın anti-emperyalist sanat ve kültürünü savunduğunu; ülkesine filmler, kitaplar ve çeşitli yayınlar yoluyla sızan emperyalist kültüre karşı mücadele etmenin kendisinin görevi olduğunu açıklamıştır.

GÖRECEĞİZ!

Zindanın kapısı kapandı ve biz
insana daha aşina bir dünyaya döndük,
çünkü orda çektiğimiz acılar,
çünkü orda karşılaştığımız haksızlık
insan ölçüleri içindedir her şeye rağmen,
ne kadar savaşılmaları
ve yok edilmeleri gerekse de
karanlık yüzyılların
ve sermayenin saltanatının kalıntısı bunlar,
ve kızıl bayrağın yakıp yıktığı şeylerden biri de
bu garabet olacak şüphesiz,
ama biz
buradayız şimdilik,
çünkü kan içmeye alışanların
hoşuna gitmiyor sosyalizmin tadı,
çünkü halk iktidarı
bozuyor bilgisayarlarını yankilerin,
çünkü proletarya diktatörlüğünde
kalmayacak artık köle tacirleri,
işgücünü alıp satanlar,
soyguncu mültezimler;
bu iyi işte,
göreceğiz kim kimi bezdirecekmiş bakalım,
göreceğiz kim olacak tabanları yağlayan,
göreceğiz
KİM KİMİN ESİRİYMİŞ BAKALIM
KİM KİMİ YARGILAYACAK
KİM KİMİ MAHKUM EDECEKMİŞ HELE!

TYS' nin düzenlediği sempozyumda yazar hakları savunuldu

Türkiye Yazarlar Sendikası, 6-7 Şubat tarihlerinde İstanbul'da "Yazar Hakları" konulu bir sempozyum düzenledi. Birçok yazar, bilim adamı, yayıncı ve sanatçının söz aldığı sempozyumda, Türkiye'de yazarlara gerici iktidarlar tarafından hiç bir zaman ilgi gösterilmediği, gösterildiği zaman da haklarında kovuşturma yapıldığı, baskı uygulandığı belirtildi. Yazarların esnaftan daha kötü ekonomik şartlarda tutulduğu, halkın kültürel gelişmesini yavaşlatmak için kitap ve kağıt fiyatlarının kasıtlı olarak sürekli artırıldığı vurgulandı.

TYS Genel Başkanı Aziz Nesin, açılış konuşmasında, "hükümetler, edebiyatçıları ya yok saymışlar ya da düşman görmüşlerdir", dedi. Yurt dışına esrar, eroin kaçıranlara pasaport verilirken yazarlara verilmediğini, bin bir güçlük çıkartıldığını söyledi. Balıkçıların ve seyyar satıcıların yıllık vergi bağışıklığının 60 000 liraya çıkarılırken, yazarlara tanınan bağışıklığın 30 yıldır 10 000 lira olarak kaldığını belirtti.

Sempozyumda konuşan bilim adamları yazarların sorunlarını hukuki açıdan ele aldılar. Prof.Dr.Ali Sait Yüksel "Yazar Haklarının Temel Sorunları ve Uluslararası Uygulamalar", Prof.Dr. Salih Şanver "Telif Hakları ve Vergi Bağışıklığı Sorunları", Prof. Dr. Ünal Tekinalp "Eser Sahipliği Haklarının Genişletilebilmesi Açısından Yasal Sistemimizin Değerlendirilmesi ve Bazı Öneriler" başlıklı bildirilerini sundular. Sanat ürünlerinin tabi olduğu 1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun bugüne kadar pratikte pek uygulanmadığı, oysa uygulandığı takdirde yazarlarımızın bugün yararlanamadıkları birçok haklara kavuşabilecekleri belirtildi. Bu kanunun 42. Maddesine göre kurulan Tüm Sanatçılar Birliğinin yazar haklarını arayabilecek tek yetkili örgüt olacağı açıklandı.

İcen Börtücene, Oğuz Akkan ve Mehmet Ali Yalçın, "Kağıt Sorunu ", Tüm Sanatçılar Birliği Genel Başkanı Kemal Sülker de "Sanatçıların Sosyal Güvenliği Sorunu" üstüne bildirilerini sundular. Sanatçıların hiç bir sosyal güvence ve istikbal garantisine sahip olmadığı, üvey evlat muamelesi gördüğü söylendi. Bu arada söz alan Kültür Bakanı Ahmet T.Kışlalı, Tüm Sanatçılar Birliği tüzüğünün 2 Şubat günü bakanlıkça onaylandığı müjdesini verdi. 1979 bütçesinde sanatçılara her türlü yardım için fon ayrılacağını, telif ücretlerinin yükseltileceğini, sinema sansürünün kaldırılacağını açıkladı. "Kültürü, siyasal iktidarların yönlendirmesinden kurtarıp özerk bir kuruluşa devretmek gerekir," dedi.

Sempozyumun ikinci gününde, Tevfik Çavdar "Kitap Tanıtma ve Pazarlama Sorunu", Oyun Yazarları Derneği İkinci Başkanı Necati Cumalı "Oyun Yazarlarının Telif Hakkı Sorunu", TRT-DER İstanbul Şubesi adına Oktay Arayıcı "Kitle İletişim Araçları ve Kültür İlişkileri", Editörler Derneği Başkanı Ramazan Gökalp Arkın "Yayın Sorunu ve Editörler", Karikatürcüler Derneği adına Genel Sekreter Oğuz Makal "Çizerlerin Telif Sorunları", Sanatçılar Birliği Derneği Başkanı Günay Akarsu da "Toplumda Sanatçının Yeri ve Önemi" konulu bildiriler sundular. Konuşmalarda Türkiye'de son yıllarda kitap üretiminin azaldığı, devletin kitap dağıtımı için özerk bir kurum oluşturmasının gerekli olduğu görüşleri savunuldu. MC döneminde okul kitaplıklarına doldurulan gerici kitapların temizlenmesi için TYS'nin de mücadele etmesi istendi. Anadolu'da faşist baskılara göğüs gererek kitapçılık yapanların "adsız kahramanlar" olduğu, bunların haklarının korunması için de çalışmalar yapılması dileğinde bulunuldu. TRT kurumunun da yayınlarıyla yazarların haklarını önemli ölçüde istismar ettiği söylendi.

Sempozyum, Türkiye'de yazarın, sanatçının toplumun gelişmesi yönünden büyük bir önem taşıdığını bir kere daha vurgulamış oldu. Yazarlarımızın mevcut gerici ve emperyalist kültürün etkilerine karşı mücadele ederek halkla bütünleşmesi gerektiği de belirtildi.